

Vážené čtenářky a vážení čtenáři,

do rukou se vám dostává první publikace vysvětlující téma cross-compliance, označované také jako křížová shoda, podmíněnost či křížová kontrola.

Rádi bychom vám touto cestou předali základní informace o stavu a vývoji této problematiky, protože ta se již v blízkém budoucnu stane základním rámcem pro zemědělské podnikání. Podstatnou součástí publikace je přehledný soubor zákonných požadavků na hospodaření, u nichž bude postupně nabíhat povinnost jejich plnění. Doufáme, že vám informace pomohou ke snadnějšímu pochopení systému křížové shody i k seznámení se s příslušnými nařízeními a směrnici ve vztahu k odpovídající české legislativě, kterou je nutné v systému přímých plateb dodržovat. Ostatně stanovený rámec je ve vztahu k danému evropskému právu podmínkou pro výplatu podpor v tomto režimu.

System kontrol bude podmíněn zavedením jednotné platby na podnik - SPS (single payment scheme). Ta bude v České republice aplikována od 1. ledna 2009. Ke stejnému datu bude ukončen nynější systém jednotné platby na plochu SAPS (single area payment scheme). V prvním roce aplikace jednotné platby na podnik SPS budou přímé platby určeny počtem všech oprávněných žádostí, mezi které se následně rozdělí celková částka (tzv. národní obálka), která je pro výplatu jednotné platby na podnik určena. Jako rozhodující bude brána rozloha půdy a především fakt, zda je na ní hospodařeno v podmínkách, které předepisuje systém zákonných požadavků a dobrých zemědělských a environmentálních podmínek.

Věříme, že postupnými kroky a ve vzájemné součinnosti zajistíme našemu zemědělství podmínky pro další rozvoj spočívající v racionálním využití přírodních zdrojů, péči o krajinu a životní prostředí a všem podnikatelským subjektům schopnost posílit své postavení a konkurenceschopnost.

Ministerstvo zemědělství

ÚVOD

Dne 26. června 2003 se ministři zemědělství členských zemí EU–15 dohodli na zásadní reformě Společné zemědělské politiky (SZP), která má za úkol dát zcela novou podobu systému vyplácení podpor zemědělcům v Evropské unii. Cílem nové politiky SZP je výrazné zohlednění spotřebitele a daňových poplatníků, přičemž farmářům bude ponechána volnost produkovat jednotlivé komodity v závislosti na poptávce a tím reagovat na vývoj trhu. V budoucnu pak bude větší část zemědělských podpor a dotací vyplácena nezávisle na objemu a druhu produkované komodity (tzv. decoupling – oddělení plateb od produkce).

Takový způsob hospodaření by však mohl vést k některým nepříznivým jevům, jako je například zanedbávání obhospodařování zemědělské půdy a údržby krajiny. Proto Evropská unie vymezila **zákonné požadavky na hospodaření** (statutory management requirements – SMR - článek 4 a příloha III nařízení Rady č. 1782/2003) a pravidla **dobrých zemědělských a environmentálních podmínek** (good agricultural and environmental conditions - GAEC - článek 5 a příloha IV nařízení Rady č. 1782/2003). Jejich respektování se stalo jedním ze základních požadavků pro plnění podmínek výplaty přímých plateb v rámci nového systému přijatého reformou SZP, nazývaného „single payment scheme - SPS“ (volně překládáno jako „jednotná platba na podnik“). Souhrnně jsou zákonné požadavky na hospodaření a dobré zemědělské a environmentální podmínky nazývány **cross-compliance** (křížová shoda).

Do doby nabytí účinnosti úplného systému cross-compliance v ČR a ve většině nově přistupujících zemích, které se rozhodly aplikovat zjednodušený systém přímých podpor (Single Area Payment Scheme - SAPS), byly pro tyto státy stanoveny přechodné podmínky pro získání přímých plateb na plochu zemědělské půdy pouze ve formě vybraných pravidel dobrých zemědělských a environmentálních podmínek (GAEC). Pro rok 2005, případně 2006, jsou GAEC pro ČR vymezeny nařízením vlády č. 144/2005 Sb., o stanovení některých podmínek poskytování jednotných plateb na plochu zemědělské půdy pro kalendářní roky 2005 a 2006.

Vzhledem k tomu, že se ČR rozhodla v souladu s legislativou EU prodloužit používání SAPS až do roku 2008, bude zavedena jednotná platba na podnik včetně všech návazných opatření od 1. 1. 2009. **Od tohoto data bude tedy dodržování úplného systému stanovených standardů cross-compliance podmínkou pro vyplácení přímých plateb i v České republice.** Do této doby by se čeští zemědělci měli s jednotlivými podmínkami cross-compliance důkladně seznámit a intenzívně se věnovat přípravám na jejich plnění, aby v budoucnosti předešli zbytečným sankcím za jejich nedodržení.

Systém cross-compliance bude platit nejenom pro vyplácení přímých plateb, ale také pro vyplácení podpor v rámci evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EAFRD). Podle článku č. 51 nařízení Rady o podpoře ze zemědělského fondu rozvoje venkova bude systém cross-compliance platit pro nové členské země rovněž od 1. 1. 2009, tedy shodně se systémem přímých plateb.

Podle článku 36 nařízení Rady k EAFRD se podpora z tohoto fondu vztahuje na opatření zaměřená na udržitelném využívání zemědělské půdy prostřednictvím:

- plateb za přírodní znevýhodnění poskytovaných zemědělcům v horských oblastech
- plateb zemědělcům ve znevýhodněných oblastech jiných než horských
- plateb v rámci Naturity 2000 a plateb souvisejících se směrnicí 2000/60/ES
- agroenvironmentálních plateb
- plateb na podporu dobrých životních podmínek zvířat

a dále na opatření zaměřená na udržitelné využívání lesní půdy prostřednictvím:

- prvního zalesnění zemědělské půdy
- plateb v rámci Natury 2000
- lesnicko-environmentálních plateb.

Jedním z účinných nástrojů k přípravě na dodržování standardů cross-compliance je využívání poradenských služeb. Akreditovaní privátní poradci působící v rámci podpůrných programů MZe jsou detailně seznámeni s požadavky evropských norem, pokrývajících oblasti životního prostředí, nezávadnosti potravin, správného zacházení s hospodářskými zvířaty a rostlinolékařství. Další formou přípravy bude vzdělávací a publikační činnost a využívání informačního působení Krajských informačních středisek pro zemědělství a rozvoj venkova, které zprostředkují přenos informací v každém kraji.

Pro snazší orientaci a celkový přehled uvádíme následující webové adresy s možností nalezení odpovídající legislativy a kontaktů v rámci poradenství:

Sbírka zákonů ČR: <http://www.mvcr.cz/sbirka/index.html>

Legislativa EU v českém jazyce: <http://europa.eu.int/eur-lex/lex/cs/index.htm>

Legislativa EU: <http://europa.eu.int/eur-lex/en/index.html>

Poradenství v zemědělství: <http://www.agroporadenstvi.cz>

Seznam Krajských informačních středisek: http://www.mze.cz/attachments/Kontakty_II.xls

Kontaktní telefony pro případné dotazy:

Odbor přímých plateb – 221812496

Odbor rozvoje venkova a ekologie – 221812662

Odbor Řídící orgán HRDP – 221812665

Odbor živočišných komodit – 221812551

Odbor potravinářské výroby a legislativy – 221812531

Ústřední komise pro ochranu zvířat - 221812326

Státní rostlinolékařská správa – 221812686

Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský – 543548111

Státní veterinární správa - 227010142

CROSS-COMPLIANCE

I. Charakteristika

Cross-compliance byla poprvé nastíněna jako politický koncept EU v Agendě 2000 – reformě SZP. Tak zvaná „horizontální“ nařízení (nařízení Rady č. 1259/99 a nařízení Rady č. 1782/2003) povolují členským státům podmínit přímé platby splněním určených ekologických podmínek a cílů. V souladu s rozhodnutím o reformě SZP, učiněným Radou koncem června 2003 v Lucemburku, cross-compliance bude povinnou součástí budoucí SZP. Cross-compliance bude napojeno na systém zemědělských dotací, nezávislých na produkci s tím, že jednotlivá opatření vstupují u původních členských států EU v platnost v letech 2005 až 2007, u nových členských států aplikujících SAPS pak nejpozději v roce 2009 a to jednorázově.

Cross-compliance je tedy politický nástroj, vyvinutý za účelem zdůraznění zájmů ochrany životního prostředí v rámci zemědělské výroby. V konečném důsledku to znamená navýšení podpory pro účely ochrany a obnovy ekologické stability zemědělské krajiny a financování programů na zlepšení úrovně péče o hospodářská zvířata. Cross-compliance po farmáři vyžaduje naplňování základních ekologických standardů, v opačném případě mu hrozí snížení, či vyloučení ze systému poskytování zemědělských dotací z prostředků přiznaných podle SZP.

2. Prvky cross-compliance

Cross-compliance obsahuje dva zásadní prvky:

Prvním aspektem je shoda s 19 evropskými normami, pokrývajícími oblasti životního prostředí, nezávadnosti potravin, správného zacházení s hospodářskými zvířaty a rostlinolékařství. Tyto **zákonné požadavky na hospodaření** (SMR – statutory management requirements) jsou sadou právních předpisů komunitárního práva (práva Evropské unie), které jsou již převážně delší dobu v platnosti (19 předpisů EU dle přílohy III nařízení (ES) č. 1782/2003). Cross-compliance garantuje, že farmář v rámci čerpání zemědělských dotací tyto právní normy beze zbytku dodržuje.

Druhým aspektem cross-compliance je požadavek, aby farmář jako podmínku k obdržení dotací SPS, ale i SAPS, udržoval své pozemky ve stavu dobrých zemědělských a environmentálních podmínek (GAEC). Členské státy mohly na národní úrovni v rámci právního rámce EU deňovat náplň a indikátory tohoto dobrého stavu, stejně jako minimální nároky na shodu s dobrými zemědělskými a environmentálními podmínkami. Česká republika společně s dalšími novými členy, kteří aplikují SAPS, začala dobré zemědělské a environmentální podmínky aplikovat již od roku 2004.

2.1 Zákonné požadavky na hospodaření

Jak už jsme uvedli výše, požadavky na hospodaření jsou uvedeny v 19 předpisech EU. Jedná se o 5 nařízení, která jsou přímo aplikovatelná a o 14 směrnic, které jsou zakotveny v našich legislativních předpisech.

V zemích používajících SPS je počátkem roku 2005 výše uvedených 19 předpisů EU (18 původních a jeden dodán pod číslem 8a v lednu 2004) zařazeno do systému kontrol cross-compliance ve třech skupinách takto:

A. Použitelné od 1. 1. 2005 (termín neplatí pro státy aplikující SAPS, tedy ani pro ČR)

Životní prostředí

1. Směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků.
2. Směrnice Rady 80/68/EHS ze dne 17. prosince 1979 o ochraně podzemních vod před znečištěváním některými nebezpečnými látkami.

3. Směrnice Rady 86/278/EHS ze dne 12. června 1986 o ochraně životního prostředí a zejména půdy při používání kalů z čistíren odpadních vod v zemědělství.
4. Směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů.
5. Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin.

Veřejné zdraví a zdraví zvířat

Identičkace a evidence zvířat

6. Směrnice Rady 92/102/EHS ze dne 27. listopadu 1992 o identifikaci a evidování zvířat.
7. Nařízení Komise (ES) č. 2629/97 ze dne 29. prosince 1997, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 820/97, pokud je o ušní značky, evidenci hospodářství a pasy v rámci systému identifikace a evidence skotu (Nařízení Komise (ES) č. 911/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000, pokud jde o ušní značky, pasy a registry zemědělských podniků.).
8. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a registrace skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97 (Nařízení Komise (ES) č. 1825/2000, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000, pokud jde o označování hovězího masa výrobků z hovězího masa.).
- 8a. Nařízení Rady (ES) č. 21/2004 ze dne 17. prosince 2003 o stanovení systému identifikace a evidence ovcí a koz a o změně nařízení (ES) č. 1782/2003 a směrnic 92/102/EHS a 64/432/EHS.

B. Použitelné od 1. 1. 2006 (termín neplatí pro státy aplikující SAPS, tedy ani pro ČR)

Veřejné zdraví, zdraví zvířat a rostlin

9. Směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh.
10. Směrnice Rady 96/22/ES ze dne 29. dubna 1996 o zákazu používání některých látek s hormonálním nebo tyreostatickým účinkem a beta-sympatomimetik v chovech zvířat a o zrušení směrnic 81/602/EHS, 88/146/EHS a 88/299/EHS.
11. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin.
12. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií.

Oznamování nálezů

13. Směrnice Rady 85/511/EHS ze dne 18. listopadu 1985, kterou se zavádějí opatření Společenství pro tlumení slintavky a kulhavky (Směrnice Rady 2003/85/ES ze dne 29. září 2003, kterou se stanoví opatření Společenství pro tlumení slintavky a kulhavky, ruší směrnice 85/511/EHS a rozhodnutí 89/531/EHS a 91/665/EHS a mění směrnici 92/46/EHS.).
14. Směrnice Rady 92/119/EHS ze dne 17. prosince 1992, kterou se zavádějí obecná opatření Společenství pro tlumení některých chorob zvířat a zvláštní opatření týkající se vezikulární choroby prasat).
15. Směrnice Rady 2000/75/ES ze dne 20. listopadu 2000 o zvláštních ustanoveních týkajících se tlumení a eradikace katarální horečky ovcí.

C. Použitelné od 1. 1. 2007 (termín neplatí pro státy aplikující SAPS, tedy ani pro ČR)

Řádné zacházení se zvířaty

16. Směrnice Rady 91/629/EHS ze dne 19. listopadu 1991, kterou se stanoví minimální požadavky pro ochranu telat.

17. Směrnice Rady 91/630/EHS ze dne 19. listopadu 1991, kterou se stanoví minimální požadavky pro ochranu prasat.

18. Směrnice Rady 98/58/ES ze dne 20. července 1998 o ochraně zvířat chovaných pro hospodářské účely.

Po roce 2009, což platí pro státy aplikující SAPS do 31. 12. 2008, budou muset být aplikovány všechny zákonné požadavky na hospodaření najednou bez časové posloupnosti, jako je tomu u původních členských států, které přechází na SPS přímo z předchozích režimů přímých plateb uplatňovaných před reformou.

Zásadně je nutné v každém případě dodržovat vždy **veškeré zákonné požadavky na hospodaření EU** (příloha III nařízení Rady č. 1782/2003).

2.2 Zachování ploch v dobrých zemědělských a environmentálních podmínkách

Pro zachování ploch v dobrých zemědělských a environmentálních podmínkách zadala EU v příloze IV nařízení Rady č. 1782/2003 pouze oblasti regulace a sestavila seznam jednotlivých cílů, pro jejichž dosažení si mohou členské státy vymezit konkrétní opatření. Stanovení dobrých zemědělských a environmentálních podmínek je od 1. 5. 2004 povinností také pro ČR a od tohoto data je také jejich plnění pro české zemědělce jednou ze základních podmínek pro výplatu přímých plateb.

V ČR byly pro účely SAPS v roce 2005 dobré zemědělské a environmentální podmínky ve srovnání s rokem 2004 rozšířeny (viz nařízení vlády č. 144/2005 Sb.) a v současnosti jsou uplatňována následující opatření:

- nerušení krajinných prvků, zejména mezí, teras, větrolamů, zatravněných údolnic, polních cest využívajících přirozené svažitosti a respektujících vrstevnice, popřípadě doprovázených příkopy, jakož i vodních toků a útvarů povrchových vod,
- vyloučení pěstování širokořádkových plodin - kukuřice, brambor, řepy, bobu setého, sóji a slunečnice - na půdních blocích, popřípadě dílech půdních bloků s průměrnou svažitostí větší než 12 stupňů,
- zapravování statkových hnojiv v tekuté formě do půdy nejdéle do 24 hodin po jejich aplikaci na pozemcích s průměrnou svažitostí převyšující 3 stupně,
- vyloučení změny kultury travní porost na kulturu orná půda na obhospodařovaných půdních blocích,
- nepálení rostlinných zbytků na půdních blocích, popřípadě na dílech půdních bloků, po sklizni obilovin, olejnin, popřípadě luskovin, které zde byly pěstované.

3. Sankční systém

3.1. Principy

Podle reformy Společné zemědělské politiky z června 2003 obdrží zemědělci v budoucnu přímé platby z EU již jen tehdy, když dodrží určité závazné podmínky dané zákonnými předpisy EU.

Novinkou je skutečnost, že při porušení příslušných zákonných požadavků na hospodaření budou prováděny i sankce přímo v rámci přímých plateb. Tím je umožněn doposud neobvyklý princip vícenásobného sankcionování.

I u pochybení, která budou zjištěna v rámci kontrol dodržování národní legislativy, uskutečněných na základě podnětu nesouvisejícího bezprostředně s přímými platbami (například při kontrole Státní veterinární správy, Státní rostlinolékařské správy, České inspekce životního prostředí, atd.) , dojde k sankcionování, avšak ne přímých plateb EU (tzv. cross checks). Kontroly vyplývající z plnění podmínek komunitárního práva pro přímé platby budou probíhat u jednoho procenta farem vybraných na základě analýzy rizik.

Jediným orgánem odpovědným za rozhodnutí a uplatnění sankcí ke snížení přímých plateb je Platební agentura. V systému sankcí je možné pouze jedno snížení plateb uplatňované ve smyslu cross-compliance (musí být brány v úvahu všechny zákonné požadavky na hospodaření a dobré zemědělské a environmentální podmínky). Platební agentura a jiné specializované kontrolní orgány jsou způsobilé pro rozpoznání chyb (porušení jednotlivých požadavků) a stanovení jejich závažnosti.

3.2. Procedura

Odpovědnost za provádění kontrol plnění příslušných požadavků a norem nesou specializované kontrolní subjekty, pro které je kontrola vymezena danou národní legislativou. Výsledky kontroly v kontrolní zprávě by měly obsahovat následující prvky:

- Rozsah prováděné kontroly
- Nálezy
- Identifikaci rozporných právních standardů
- Náležité právní stanovení důležitosti nerespektování na základě kritérií, která jsou stanovena ve článku 7 nařízení 1782/2003 (závažnost, rozsah, trvalost, opakování a zanedbání versus úmysl) a kde to bude nutné, příhodné aspekty zavedení sankční sazby jiné, než je užívaná standardní sazba (3 nebo 20 %).

3.3. Sankce

Sankce pro cross-compliance by měly být aplikované až na celkovou výši přímých plateb, po všech postupných redukcích přímých plateb realizovaných v průběhu reformy SZP uvedených v nařízení Rady č. 1782/2003 (modulace, finanční disciplína a způsobilost).

Sankční kritéria jsou:

- *Rozsah porušení* - limitováno velikostí farmy a počtem porušených požadavků v souvislosti s použitými zákonnými pravidly
- *Závažnost* - význam porušení ve vztahu k cíli zákonného pravidla
- *Trvalost* - celkový dopad porušení a doba nutná k jeho napravení
- *Opakování* - porušení stejného pravidla vícekrát než jednou ročně nebo ve dvou následujících letech. V tomto případě je procentuální snížení celkové výše přímé platby násobeno konstantou 3.

V případě **nedbalosti** je maximální úroveň sankce 5 % (výše sazby je určována dle závažnosti přestupku, standardem bývají 3 % sazby) z celkové výše přímé platby, v případě opakování může sankce vystoupat až do 15 %.

V případě **úmyslného nedodržení** cross-compliance je minimální úroveň sankce 20 %. Výjimkou může být limitované porušení, které není vážné, není stálé a neopakuje se, v tomto případě se může zavést sankce 15 % z celkové výše přímých plateb. Pokud porušení přímo souvisí s jednou nebo více přímými platbami, pak by měla být aplikována redukce minimálně 20 % na všechny přímé platby a zároveň je možné zavést vyloučení z vyplácení přímých plateb na jeden nebo dva kalendářní roky.

V případě udělení sankce bude možné se dle správního řádu odvolat.

ZÁVĚR

V nově přistupujících zemích, které se rozhodly aplikovat zjednodušený systém přímých podpor (SAPS), byly do doby nabytí účinnosti systému plného systému cross-compliance stanoveny přechodné podmínky pro obdržení přímých plateb na plochu zemědělské půdy, které znamenají dodržování vybraných pravidel tzv. dobrých zemědělských a environmentálních podmínek.

Pro rok 2005, případně 2006 jsou tyto podmínky pro ČR vymezeny nařízením vlády č. 144/2005 Sb., o stanovení některých podmínek poskytování jednotných plateb na plochu zemědělské půdy pro kalendářní roky 2005 a 2006.

Od roku 2009, kdy ČR opustí systém SAPS a začne uplatňovat systém SPS, bude dodržování stanovených zákonných požadavků na hospodaření nezbytnou podmínkou pro vyplácení přímých plateb také v České republice. Do té doby by se čeští zemědělci, rovněž s pomocí poradenského servisu podporovaného Ministerstvem zemědělství měli nejen seznámit s těmito požadavky, ale udělat maximum pro jejich naplnění a předejít tak problémům a nepříjemnému sankcionování.

Příloha

Výbraná ustanovení právních předpisů ES týkající se zákonných požadavků na hospodaření dle čl. 3 a 4 a přílohy 3 nařízení Rady 1782/03 z 29. 9. 2003

Zákonné požadavky na hospodaření jsou součástí výše uvedených předpisů jako celků, avšak pouze některá ustanovení se jich týkají, jejich obsah je uveden níže. Přesto je ve většině případů nezbytné pracovat s celým předpisem neboť vybrané články odkazují i na jiné články, které nejsou uvedené v příloze III nařízení.

Níže jsou uvedena pouze ta ustanovení, na která je odkazováno v příloze III nařízení Rady 1782/2003 z 29. 9. 2003.

V případě směrnice specifikuje levý sloupec tabulky znění směrnice a pravý sloupec tabulky odpovídající transponované znění předpisu v české legislativě. V případě nařízení je pravý sloupec nevyplněn s ohledem na přímou aplikovatelnost nařízení.

<p>1. Směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. č. L 103, 25. 4. 1979, s. 1)</p> <p>Gestor – MŽP</p> <p>Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 218/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů Narizení vlády č. 530/2004 Sb., 531/2004 Sb., 532/2004 Sb., 533/2004 Sb., 534/2004 Sb., 535/2004 Sb., 598/2004 Sb., 599/2004 Sb., 600/2004 Sb., 601/2004 Sb., 602/2004 Sb., 603/2004 Sb., 604/2004 Sb., 605/2004 Sb., 606/2004 Sb., 607/2004 Sb., 608/2004 Sb., 609/2004 Sb., 679/2004 Sb., 680/2004 Sb., 681/2004 Sb., 682/2004 Sb., 683/2004 Sb., 684/2004 Sb., 685/2004 Sb., 686/2004 Sb., 687/2004 Sb., 688/2004 Sb., 19/2005 Sb., 20/2005 Sb., 21/2005 Sb., 22/2005 Sb., 23/2005 Sb., 24/2005 Sb., 25/2005 Sb., 26/2005 Sb., 27/2005 Sb., 28/2005 Sb.,</p>	
<p>S přihlédnutím k požadavkům uvedeným v článku 2 příjmu členské státy nezbytná opatření na ochranu, zachování nebo obnovení dostatečné rozmanitosti a rozlohy stanovišť pro všechny druhy ptáků, na které se vztahuje článek 1.</p> <p><i>Článek 3.1</i></p>	<p>Zákon č. 114/1992 § 4/1</p> <p>Výmezení systému ekologické stability, zajišťujícího uchování a reprodukci přírodního bohatství, příznivé působení na okolní méně stabilní části krajiny a vytvoření základů pro mnohostranné využívání krajiny stanovi a jeho hodnocení provádějí orgány územního plánování a ochrany přírody ve spolupráci s orgány vodohospodářskými, ochrany zemědělského půdního fondu a státní správy lesního hospodářství. Ochrana systému ekologické stability je povinností všech vlastníků pozemků tvořících jeho základ; jeho vytváření je veřejným zájmem, na kterém se podílejí vlastníci pozemků, obce i stát. Podrobnosti vymezení a hodnocení systému ekologické stability a podrobnosti plánů, projektů a opatření v procesu jeho vytváření stanoví Ministerstvo životního prostředí České republiky (dále jen "Ministerstvo životního prostředí") obecně závazným právním předpisem.</p> <p>114/1992 4/2</p> <p>Významné krajinné prvky jsou chráněny před poškozováním a ničením. Využívají se pouze tak, aby nebyla narušena jejich obnova a nedošlo k ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce. K zásahům, které by mohly vést k poškození nebo zničení významného krajinného prvku nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce, si musí ten, kdo takové zásahy zamýšlí, opatřit závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Mezi takové zásahy patří zejména umístování staveb, pozemkové úpravy, změny kultur pozemků, odvodňování pozemků, úpravy vodních toků a nádrží a těžba nerostů. Podrobnosti ochrany významných krajinných prvků stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.</p> <p>114/1992 68/1</p> <p>Vlastníci a nájemci pozemků zlepšují podle svých možností stav dochovaného přírodního a krajinného prostředí za účelem zachování druhového bohatství přírody a udržení systému ekologické stability.</p>

114/1992 68/3

Orgány ochrany přírody jsou oprávněny provádět samy či prostřednictvím jiného zásahy ke zlepšení přírodního a krajinného prostředí podle odstavce 1, neučiní-li tak k výzvě orgánu ochrany přírody vlastník či nájemce pozemku sám, zejména pokud jde o ochranu zvláště chráněných částí přírody a významných krajinných prvků.

Článek 3.2

Ochrana, uchování a obnova biotopů a stanovišť bude zahrnovat zejména následující opatření:

- a) zřizování chráněných území;
- b) udržování a péči v souladu s ekologickými potřebami stanovišť uvnitř chráněných území i mimo ně;
- c) obnovu zničených biotopů;
- d) vytváření biotopů.

218/2004 Bod 24 45e/1

Jako ptačí oblasti se vymezí území nejvhodnější pro ochranu z hlediska výskytu, stavu a početnosti populací těch druhů ptáků vyskytujících se na území České republiky a stanovených právními předpisy Evropských společenství,⁴⁶⁾ které stanoví vláda nařízením.

218/2004 Bod 24 45e/2

Ptačí oblasti vymezí vláda nařízením s cílem zajistit přežití druhů ptáků uvedených v odstavci 1 a rozmnožování v jejich areálu rozšíření, přičemž vezme v úvahu požadavky těchto druhů na ochranu; přitom může stanovit činnosti, ke kterým je třeba souhlas orgánu ochrany přírody, přičemž zohlední hospodářské požadavky, požadavky rekreace, sportu a rozvojové zaměry dotčených obcí a krajů podle územně plánovací dokumentace; na území vojenských újezdů zohlední požadavky na zajištění obrany státu.

114/1992 4/1

Vymezení systému ekologické stability, zajišťujícího uchování a reprodukci přírodního bohatství, příznivé působení na okolní méně stabilní části krajiny a vytvoření základů pro mnohostranné využívání krajiny stanoví a jeho hodnocení provádějí orgány územního plánování a ochrany přírody ve spolupráci s orgány vodohospodářskými, ochrany zemědělského půdního fondu a státní správy lesního hospodářství. Ochrana systému ekologické stability je povinností všech vlastníků a uživatelů pozemků tvořících jeho základ; jeho vytváření je veřejným zájmem, na kterém se podílejí vlastníci pozemků, obce i stát. Podrobnosti vymezení a hodnocení systému ekologické stability a podrobnosti plánů, projektů a opatření v procesu jeho vytváření stanoví Ministerstvo životního prostředí České republiky (dále jen "Ministerstvo životního prostředí") obecně závazným právním předpisem.

114/1992 4/2

Významné krajinné prvky jsou chráněny před poškozováním a ničením. Využívají se pouze tak, aby nebyla narušena jejich obnova a nedošlo k ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce. K zásahům, které by mohly vést k poškození nebo zničení významného krajinného prvku nebo ohrožení či oslabení jeho ekologicko-stabilizační funkce, si musí ten, kdo takové zásahy zamýšlí, opatřit závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Mezi takové zásahy patří zejména umísťování staveb, pozemkové úpravy, změny kultur pozemků, odvodňování pozemků, úpravy vodních toků a nádrží a těžba nerostů. Podrobnosti

<p>ochrany významných krajinných prvků stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.</p> <p>114/1992 68/1</p> <p>Vlastníci a nájemci pozemků zlepšují podle svých možností stav dochovaného přírodního a krajinného prostředí za účelem zachování druhového bohatství přírody a udržení systému ekologické stability.</p> <p>114/1992 68/2</p> <p>K provázení péče o pozemky z důvodů ochrany přírody mohou uzavírat orgány ochrany přírody či obce s vlastníky či nájemci pozemků písemně dohody.</p> <p>218/2004 Bod 39</p> <p>V § 68 odst. 2 se na konci doplňuje věta, která zní: „Písemnou dohodou lze upravit rovněž způsob hospodaření ve zvláště chráněných územích a ptačích oblastech.“</p> <p>114/1992 68/3</p> <p>Orgány ochrany přírody jsou oprávněny provádět samy či prostřednictvím jiného zásahy ke zlepšení přírodního a krajinného prostředí podle odstavce 1, nečiní-li tak k výzvě orgánu ochrany přírody vlastník či nájemce pozemku sám, zejména pokud jde o ochranu zvláště chráněných částí přírody a významných krajinných prvků.</p> <p>218/2004 Bod 24 45e/1</p> <p>Jako ptačí oblasti se vymezí území nejvhodnější pro ochranu z hlediska výskytu, stavu a početnosti populací těch druhů ptáků vyskytujících se na území České republiky a stanovených právními předpisy Evropských společenství,⁴⁶⁾ které stanoví vláda nařízením.</p> <p>51/2005 § 1</p> <p>(1) Druhy ptáků, včetně pravidelně se vyskytujících stěhovavých ptáků, pro které se vymezují ptačí oblasti, jsou stanoveny v příloze k tomuto nařízení.</p> <p>(2) Ptačí oblasti lze vymezit i pro další druhy stěhovavých vodních ptáků, pokud se na lokalitě vyskytuje více než 20 000 jedinců vodních ptáků bez ohledu na počet druhů a druhové složení.</p> <p>51/2005 Příloha</p> <p>Seznam druhů ptáků, pro které se vymezují ptačí oblasti</p> <p>Český název Latinský název bukač velký <i>Botaurus stellaris</i></p>	<p>Článek 4.1</p> <p>Druhy uvedené v příloze I musí být předmětem zvláštních opatření týkajících se ochrany jejich stanovišť s cílem zajistit přežití těchto druhů a rozmnožování v jejich areálu rozšíření.</p> <p>V této souvislosti musí být brány v úvahu:</p> <ol style="list-style-type: none"> druhy ohrožené vyhoubením, druhy citlivé vůči specifickým změnám na jejich stanovišti, druhy pokládané za vzácné s ohledem na málo početné populace nebo prostorově omezené místní rozšíření, ostatní druhy vyžadující zvláštní pozornost z důvodů specifického charakteru jejich stanoviště. <p>Trendy a kolísání početnosti populací musí být zohledněny jako podklady pro hodnocení. Členské státy především označí území nejvhodnější z hlediska počtu druhů a rozlohy jako zvláště chráněné oblasti určené pro ochranu těchto druhů, přičemž vezmou v úvahu jejich požadavky na ochranu na pevnině a na moři v zeměpisné oblasti, na niž se tato směrnice vztahuje.</p>
---	--

bukač velký	<i>Botaurus stellaris</i>
bukáček malý	<i>Ixobrychus minutus</i>
kvakoš noční	<i>Nycticorax nycticorax</i>
volavka bílá	<i>Egretta alba</i>
volavka stříbřitá	<i>Egretta garzetta</i>
volavka červená	<i>Ardea purpurea</i>
čáp černý	<i>Ciconia nigra</i>
čáp bílý	<i>Ciconia ciconia</i>
kolpík bílý	<i>Platalea leucorodia</i>
husa polní	<i>Anser fabalis</i>
husa běločelá	<i>Anser albifrons</i>
husa velká	<i>Anser anser</i>
kopřivka obecná	<i>Anas strepera</i>
lžičák pestrý	<i>Anas clypeata</i>
zrzolávka rudozobá	<i>Netta rufina</i>
včelojed lesní	<i>Pernis apivorus</i>
luňák hnědý	<i>Milvus migrant</i>
luňák červený	<i>Milvus milvus</i>
orel mořský	<i>Haliaeetus albicilla</i>
orel křiklavý	<i>Aquila pomarina</i>
orel královský	<i>Aquila heliaca</i>
moták pochop	<i>Circus aeruginosus</i>
moták lužní	<i>Circus pygargus</i>
moták pilich	<i>Circus cyaneus</i>
sokol stěhovavý	<i>Falco peregrinus</i>
raroh velký	<i>Falco cherrug</i>
jeřábek lesní	<i>Bonasa bonasia</i>
tetřev obecný	<i>Tetrao tetrix</i>
tetřev hlušec	<i>Tetrao urogallus</i>
chřástal kropenatý	<i>Porzana porzana</i>
chřástal malý	<i>Porzana parva</i>
chřástal polní	<i>Crex crex</i>
jeřáb popelavý	<i>Grus grus</i>
drop velký	<i>Otis tarda</i>
dytík úhromí	<i>Burhinus oedicnemus</i>
tenkozobec opačný	<i>Recurvirostra avosetta</i>
racek černohlavý	<i>Larus melanocephalus</i>
rybák obecný	<i>Sterna hirundo</i>

rybák černý	<i>Chlidonias niger</i>
výt velký	<i>Bubo bubo</i>
kulišek nejmenší	<i>Glaucidium passerinum</i>
kalous pustovka	<i>Asio flammeus</i>
puštitk bělavý	<i>Strix uralensis</i>
sýc rousný	<i>Aegolius funereus</i>
lelek lesní	<i>Caprimulgus europaeus</i>
ledňáček říční	<i>Alcedo atthis</i>
žluna šedá	<i>Picus canus</i>
datel černý	<i>Dryocopus martius</i>
strakapoud jižní	<i>Dendrocopos syriacus</i>
strakapoud prostřední	<i>Dendrocopos medius</i>
strakapoud bělohřbetý	<i>Dendrocopos leucotos</i>
datlík tříprstý	<i>Picoides tridactylus</i>
skřivan lesní	<i>Lullula arborea</i>
linduška úhorní	<i>Anthus campestris</i>
slavík modráček	<i>Luscinia svecica</i>
rákosník tamaryškový	<i>Acrocephalus melanopogon</i>
pěnice vlašská	<i>Sylvia nisoria</i>
lejssek malý	<i>Ficedula parva</i>
lejssek bělokříký	<i>Ficedula albicollis</i>
tůňák obecný	<i>Lanius collurio</i>
střnad zahradní	<i>Emberiza hortulana</i>

218/2004 Bod 24 § 45e/2

Ptačí oblasti vymezí vláda nařízením s cílem zajistit přežití druhů ptáků uvedených v odstavci 1 a rozmnožování v jejich areálu rozšíření, přičemž vezme v úvahu požadavky těchto druhů na ochranu; přitom může stanovit činnosti, ke kterým je třeba souhlas orgánu ochrany přírody, přičemž zohlední hospodářské požadavky, požadavky rekreace, sportu a rozvojové záměry dotčených obcí a krajů podle územně plánovací dokumentace; na území vojenských újezdů zohlední požadavky na zajištění obrany státu.

V následujících nařízeních vlády č 530/2004 Sb., 531/2004 Sb., 532/2004 Sb., 533/2004 Sb., 534/2004 Sb., 535/2004 Sb., 598/2004 Sb., 599/2004 Sb., 600/2004 Sb., 601/2004 Sb., 602/2004 Sb., 603/2004 Sb., 604/2004 Sb., 605/2004 Sb., 606/2004 Sb., 607/2004 Sb., 608/2004 Sb., 609/2004 Sb., 679/2004 Sb., 680/2004 Sb., 681/2004 Sb., 682/2004 Sb., 683/2004 Sb., 684/2004 Sb., 685/2004 Sb., 686/2004 Sb., 687/2004 Sb., 688/2004 Sb., 19/2005 Sb., 20/2005 Sb., 21/2005 Sb., 22/2005 Sb., 23/2005 Sb., 24/2005 Sb., 25/2005 Sb., 26/2005 Sb., 27/2005 Sb., 28/2005 Sb., je citován vždy § 1 a 3, ve kterých jsou vymezeny dané oblasti a činnosti, ke kterým je potřeba souhlas.

<p>Článek 4.2</p> <p>Členské státy přijmou obdobná opatření pro pravidelně se vyskytující stěhovavé druhy, které nejsou uvedeny v příloze I, přičemž vezmou v úvahu potřebu jejich ochrany na moři a na pevnině v zeměpisné oblasti, na niž se tato směrnice vztahuje, pokud jde zimoviště, místa zastávek na jejich tahových cestách, místa, kde se tažné druhy rozmnožují a pelichají. V této souvislosti věnují členské státy zvláštní pozornost ochraně mokřadů, a zejména mokřadů mezinárodního významu.</p> <p>Článek 4.4</p> <p>S ohledem na ochranu oblastí uvedených v odstavcích 1 a 2 přijmou členské státy vhodná opatření pro předcházení znečišťování nebo poškozování stanovišť nebo jakýchkoli rušivých zásahů, které negativně ovlivňují ptáky, pokud by mohly být významné z hlediska cílů tohoto článku. Členské státy musí rovněž usilovat o předcházení znečišťování nebo poškozování stanovišť mimo tyto chráněné oblasti.</p>	<p>Příslušnost k jednotlivým oblastem, ve kterých je realizován zvláštní režim, bude u dotčených bloků zaznamenána v LPIIS včetně vymezení konkrétních povinností, které musí zemědělci v těchto oblastech plnit.</p> <p>218/2004 Bod 24 45e/1</p> <p>Jako ptačí oblasti se vymezí území nejvhodnější pro ochranu z hlediska výskytu, stavu a početnosti populací těch druhů ptáků vyskytujících se na území České republiky a stanovených právními předpisy Evropských společenství,⁴⁶⁾ které stanoví vláda nařízením.</p> <p>51/2005 § 1.2</p> <p>(2) Ptačí oblasti lze vymezit i pro další druhy stěhovavých vodních ptáků, pokud se na lokalitě vyskytuje více než 20 000 jedinců vodních ptáků bez ohledu na počet druhů a druhové složení.</p> <p>114/1992 5/1</p> <p>Všechny druhy rostlin a živočichů jsou chráněny před zničením, poškozováním, sběrem či odchytem, který vede nebo by mohl vést k ohrožení těchto druhů na bytí nebo k jejich degeneraci, k narušení rozmnožovacích schopností druhů, zániku populace druhů nebo zničení ekosystému, jehož jsou součástí. Při porušení těchto podmínek ochrany je orgán ochrany přírody oprávněn zakázat nebo omezit rušivou činnost.</p> <p>114/1992 5/3</p> <p>Fyzické a právnícké osoby jsou povinny při provádění zemědělských, lesnických a stavebních prací, při vodohospodářských úpravách, v dopravě a energetice postupovat tak, aby nedocházelo k nadměrnému úhynu rostlin a zraňování nebo úhynu živočichů nebo ničení jejich biotopů, kterému lze zabránit technicky i ekonomicky dostupnými prostředky. Orgán ochrany přírody uloží zajištění či použití takovýchto prostředků, neucení-li tak povinná osoba sama.</p> <p>218/2004 Bod 7 5a/1</p> <p>V zájmu ochrany druhů ptáků, kteří volně žijí na evropském území členských států Evropských společenství (dále jen „ptáci“), je zakázáno</p> <ol style="list-style-type: none"> a) jejich úmyslné usmrcování nebo odchyt jakýmkoliv způsobem, b) úmyslné poškozování nebo ničení jejich hnízd a vajec nebo odstraňování hnízd, c) sběr jejich vajec ve volné přírodě a jejich držení, a to i prázdných, d) úmyslné vyrušování těchto ptáků, zejména během rozmnožování a odchovu mláďat, pokud by šlo o vyrušování významné z hlediska cílů směrnice o ptácích,⁴⁶⁾ e) držení druhů ptáků, jejichž lov a odchyt jsou zakázány.
<p>Článek 5</p> <p>Aniž jsou dotčeny články 7 a 9, přijmou členské státy opatření nezbytná k vytvoření obecné právní úpravy ochrany všech druhů ptáků uvedených v článku 1, která zejména zakáže:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) úmyslné usmrcování nebo odchyt jakýmkoli způsobem, b) úmyslné ničení nebo poškozování jejich hnízd a vajec nebo odstraňování hnízd, c) sběr jejich vajec ve volné přírodě a jejich držení, a to i prázdných, d) úmyslné vyrušování těchto ptáků, zejména během rozmnožování a odchovu mláďat, pokud by šlo o vyrušování významné z hlediska cílů této směrnice, e) držení druhů ptáků, jejichž lov a odchyt jsou zakázány. <p>Článek 7.1</p>	<p>Článek 5</p> <p>Aniž jsou dotčeny články 7 a 9, přijmou členské státy opatření nezbytná k vytvoření obecné právní úpravy ochrany všech druhů ptáků uvedených v článku 1, která zejména zakáže:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) úmyslné usmrcování nebo odchyt jakýmkoli způsobem, b) úmyslné ničení nebo poškozování jejich hnízd a vajec nebo odstraňování hnízd, c) sběr jejich vajec ve volné přírodě a jejich držení, a to i prázdných, d) úmyslné vyrušování těchto ptáků, zejména během rozmnožování a odchovu mláďat, pokud by šlo o vyrušování významné z hlediska cílů této směrnice, e) držení druhů ptáků, jejichž lov a odchyt jsou zakázány. <p>Článek 7.1</p>

S ohledem na početnost populace, zeměpisné rozšíření a úspěšnost rozmnožování ve Společenství mohou být druhy uvedené v příloze II loveny podle vnitrostátních právních předpisů daného státu. Členské státy zajistí, aby lov těchto druhů nenarušil úsilí o jejich zachování v oblasti jejich rozšíření.

Článek 7.2

Druhy uvedené v příloze II/1 mohou být loveny na moři i na pevnině v zeměpisné oblasti, na niž se vztahuje tato směrnice.

218/2004 Bod 7 5a/4

Ustanovení odstavce 1 písm. a) a e) se nevztahuje na lov některých druhů ptáků vymezený a prováděný v souladu s předpisy o myslivosti a tímto zákonem. Ustanovení odstavce 1 písm. e) a odstavce 2 se nevztahuje na chov ptáků, kteří jsou zvěři, již lze lovit. Seznam těchto druhů stanoví Ministerstvo životního prostředí po dohodě s Ministerstvem zemědělství prováděcím právním předpisem.

218/2004 Bod 7 5a/4

166/2005 5

(K § 5a odst. 4 zákona)

Seznam druhů ptáků, na jejichž lov, vymezený a prováděný v souladu se zvláštními právními předpisy³⁾, se nevztahuje zákaz uvedený v § 5a odst. 1 písm. a) a e) zákona, je stanoven v příloze č. 5 k této vyhlášce.

166/2005 Příloha 5

SEZNAM DRUHŮ PTÁKŮ, NA JEJICHŽ LOV SE NEVZTAHUJE ZÁKAZ PODLE § 5A ODSŤ. 1 PÍSM. A) A E) ZÁKONA

husa velká	<i>Anser anser</i>
husa polní	<i>Anser fabalis</i>
husa běločelá	<i>Anser albifrons</i>
kachna divoká	<i>Anas platyrhynchos</i>
polák velký	<i>Aythya ferina</i>
polák chocholačka	<i>Aythya fuligula</i>
bažant obecný	<i>Phasianus colchicus</i>
bažant královský	<i>Symaticus reevesii</i>
krocán divoký	<i>Meleagris gallopavo</i>
perlička kropenatá	<i>Numida meleagris</i>
lyska černá	<i>Fulica atra</i>
hrdlíčka zahradní	<i>Streptopelia decaocto</i>
holub hřivnáč	<i>Columba palumbus</i>
straka obecná	<i>Pica pica</i>
vrána obecná	<i>Corvus corone</i>

³⁾ Zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 114/1992 Sb.

<p>Článek 7.3 Druhy uvedené v příloze II/2 mohou být loveny pouze v členských státech, které jsou u jejich jmen uvedeny.</p> <p>Článek 7.4 Členské státy zajistí, aby lov včetně případného sokolnictví byl prováděn v souladu s platnými vnitrostátními předpisy a v souladu se zásadami rozumného využívání a ekologicky vyvážené regulace příslušných ptačích druhů a že tento lov je u populaci těchto druhů, zejména stěhovavých, slučitelný s opatřeními vyplývajícími z článku 2. Postarají se zejména o to, aby druhy, na které se předpisy o lovu vztahují, nebyly loveny během období odchovu mláďat ani v jednotlivých stádiích rozmnožování. V případě stěhovavých druhů se zejména postarají o to, aby druhy, na něž se předpisy o lovu vztahují, nebyly loveny během období rozmnožování nebo během období jejich návratu na hnízdiště. Členské státy zašlou Komisi veškeré příslušné informace o praktickém uplatňování svých loveckých předpisů.</p> <p>Článek 8.1 Pokud jde o lov, odchyt nebo usmrcování ptáků v souladu s touto směrnicí, zakáží členské státy užití všech prostředků, zařízení nebo metod, jimiž jsou ptáci ve velkém měřítku nebo nevybětovým způsobem chytáni nebo usmrcováni nebo jejichž použití by mohlo způsobit vymizení druhů v určitých územích, a to zejména druhů, které jsou uvedeny v příloze IV a).</p> <p>Článek 8.2 Členské státy navíc zakáží jakýkoli lov z dopravních prostředků uvedených v příloze IV b) a za podmínek uvedených tamtéž.</p>	<p>218/2004 Bod 7 5a/4 166/2005 5 (K § 5a odst. 4 zákona) 166/2005 Příloha 5</p> <p>218/2004 Bod 7 5a/4</p> <p>218/2004 Bod 6 5/7 Je zakázáno používat pro odchyt a zabíjení volně žijících živočichů způsoby, metody a prostředky, které Ministerstvo životního prostředí stanoví prováděcím právním předpisem; tím nejsou dotčeny zákazy stanovené zvláštními právními předpisy.^{4b)} Ministerstvo životního prostředí může rozhodnutím udělit výjimku ze zakázaných způsobů, metod a prostředků jen za podmínek uvedených v § 5b nebo § 56 odst. 3.</p> <p>^{4b)} Zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 449/2001 Sb.</p> <p>Zákon č. 102/1963 Sb</p> <p>218/2004 Bod 6 5/7</p>
<p>2. Směrnice Rady 80/68/EHS ze dne 17. prosince 1979 o ochraně podzemních vod před znečišťováním některými nebezpečnými látkami (Úř. věst. č. L 20, 26. 1. 1980, s. 43)</p> <p>Gestor - MŽP</p>	

<p>Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.</p> <p>Zákon č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů</p> <p>Zákon č. 20/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů</p> <p>integrováném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů</p> <p>VYHLÁŠKA č. 432/2001 Sb., o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávního úřadu</p> <p>Vyhláška č. 7/2003 Sb., o vodoprávní evidenci</p>	<p>20/2004 (změna zákona 254/2001) 38.4</p> <p><u>Přímé vypouštění odpadních vod do podzemních vod nelze povolit. Vypouštění odpadních vod neobsahujících nebezpečné závadné látky nebo zvlášť nebezpečné závadné látky (§ 39 odst. 3) do půdních vrstev, z nichž by mohly do vod podzemních vniknout, lze povolit jen výjimečně z jednotlivých rodinných domů a staveb k individuální rekreaci na základě posouzení jejich vlivu na jakost podzemních vod.</u></p> <p>254/2001 § 39 odst. 4</p> <p>Každý, kdo zachází se zvlášť nebezpečnými látkami nebo nebezpečnými látkami nebo kdo zachází se závadnými látkami ve větším rozsahu nebo kdy zacházení s nimi je spojeno se zvýšeným nebezpečím, je povinen učinit odpovídající opatření, aby nevníkl do povrchových nebo podzemních vod nebo do kanalizací, které tvoří součást technologického vybavení výrobního zařízení.</p> <p>a) umístit zařízení, v němž se závadné látky používají, zachycují, skladují, zpracovávají nebo dopravují tak, aby bylo zabráněno nežádoucímu úniku těchto látek do půdy nebo jejich nežádoucímu smísení s odpadními nebo srážkovými vodami,</p> <p>b) používat jen takové zařízení, popřípadě způsob při zacházení se závadnými látkami, které jsou vhodné i z hlediska ochrany jakosti vod,</p> <p>d) vybudovat a provozovat odpovídající kontrolní systém pro zjišťování úniku závadných látek,</p> <p>e) zajistit, aby nově budované stavby byly zajištěny proti nežádoucímu úniku těchto látek při hašení požáru.</p> <p>20/2004 (změna zákona 254/2001) 39.4.c</p> <p>nejméně jednou za 6 měsíců kontrolovat sklady a skládky a nejméně jednou za 5 let, pokud není technickou normou nebo výrobcem stanovena lhůta kratší, zkoušet těsnosti potrubí nebo nádrží určených pro skladování a prostředků pro dopravu zvlášť nebezpečných látek a nebezpečných látek, a v případě zjištění nedostatků bezodkladně provádět jejich včasné opravy; sklady musí být zabezpečeny nepropustnou úpravou proti úniku závadných látek do podzemních vod,</p> <p>254/2001 9.1</p> <p>Povolení k nakládání s vodami se vydává na časově omezenou dobu. V povolení k nakládání s</p>
--	---

<p>Čl. 4.2</p> <p>Pokud by však předchozí šetření prokázalo, že podzemní vody, u nichž se zvažuje vypouštění látek ze seznamu I, jsou trvale nevhodné pro jiné užívání, zejména pro domácnosti nebo zemědělství, mohou členské státy udělit povolení k vypouštění těchto látek za předpokladu, že jejich přítomnost nebude na překážku využívání podzemních zdrojů.</p> <p>Tato povolení mohou být udělena pouze tehdy, jestliže byla učiněna všechna technická preventivní opatření, která zabezpečí, že tyto látky nemohou zasáhnout jiné vodní systémy nebo jiným ekosystémům škodit.</p> <p>Čl. 5.1</p> <p>Ke splnění závazků uvedených v čl. 3 písm. b) podřídí členské státy předchozímu šetření:</p> <ul style="list-style-type: none"> – všechna přímá vypouštění látek ze seznamu II tak, aby se taková vypouštění omezila, – každé zneškodňování nebo ukládání těchto látek za účelem zneškodňování, které by mohlo vést k nepřímému vypouštění. 	<p>vodami se stanovi účel, rozsah, povinnosti a popřípadě podmínky, za kterých se toto povolení vydává. Podkladem vydání povolení k nakládání s podzemními vodami je vyjádření osoby s odbornou způsobilostí.</p> <p>432/2001 2.1</p> <p>Žadatel předkládá k žádosti podle povahy druhu nakládání s vodami</p> <ol style="list-style-type: none"> a) doklady o jednání s případnými účastníky vodoprávního řízení, pokud byla o věci vedena předem, b) rozhodnutí, stanoviska, vyjádření nebo souhlasy dotčených orgánů státní správy, týkající se dané věci, pokud to vyžadují zvláštní právní předpisy,¹⁾ jako podklad pro zahájení řízení, c) kopii části katastrální mapy území, jehož se povolení týká, d) projektovou dokumentaci stavby, pokud má být požadované povolení k nakládání s vodami spojeno s povolením souvisejícího vodního díla, e) stanovisko správce povodí, f) stanovisko příslušného správce drobného vodního toku, pokud se žádost o povolení týká tohoto vodního toku, g) údaje o jakosti vod, se kterými má být povoleno nakládat, a to v ukazatelích jakosti stanovených ve zvláštních právních předpisech,²⁾ pokud se žádost týká povolení k odběru povrchových nebo podzemních vod, vypouštění odpadních vod do vod povrchových nebo podzemních nebo užívání povrchových vod pro chov ryb za účelem podnikání. <p>20/2004 (změna zákona 254/2001) 38.4</p> <p><u>Přímé vypouštění odpadních vod do podzemních vod nelze povolit.</u> Vypouštění odpadních vod neobsahujících nebezpečné závadné látky nebo zvlášť nebezpečné závadné látky (§ 39 odst. 3) do půdních vrstev, z nichž by mohly do vod podzemních vniknout, lze povolit jen výjimečně z jednotlivých rodinných domů a staveb k individuální rekreaci na základě posouzení jejich vlivu na jakost podzemních vod.</p> <p>20/2004 (změna zákona 254/2001) § 38.4 254/2001 § 39 odst. 4</p> <p>Každý, kdo zachází se zvlášť nebezpečnými látkami nebo nebezpečnými látkami nebo kdo zachází se závadnými látkami ve větším rozsahu nebo kdy zacházení s nimi je spojeno se zvýšeným nebezpečím, je povinen učinit odpovídající opatření, aby nevníkly do povrchových</p>
--	---

<p>Na základě tohoto šetření mohou členské státy udělit oprávnění za předpokladu, že jsou dodržována všechna technická preventivní opatření, která zabrání znečišťování podzemních vod těmito látkami.</p>	<p>nebo podzemních vod nebo do kanalizací, které tvoří součást technologického vybavení výrobního zařízení.</p> <p>a) umístit zařízení, v němž se závadné látky používají, zachycují, skladují, zpracovávají nebo dopravují tak, aby bylo zabráněno nežádoucímu úniku těchto látek do půdy nebo jejich nežádoucímu smísení s odpadními nebo srážkovými vodami,</p> <p>b) používat jen takové zařízení, popřípadě způsob při zacházení se závadnými látkami, které jsou vhodné i z hlediska ochrany jakosti vod,</p> <p>d) vybudovat a provozovat odpovídající kontrolní systém pro zjišťování úniku závadných látek,</p> <p>e) zajistit, aby nově budované stavby byly zajištěny proti nežádoucímu úniku těchto látek při hašení požáru.</p> <p>20/2004 (změna zákona 254/2001) § 39.4.c</p> <p>Nejméně jednou za 6 měsíců kontrolovat sklady a skládky a nejméně jednou za 5 let, pokud není technickou normou nebo výrobcem stanovena lhůta kratší, zkoušet těsnosti potrubí nebo nádrží určených pro skladování a prostředků pro dopravu zvlášť nebezpečných látek a nebezpečných látek, a v případě zjištění nedostatků bezodkladně provést jejich včasné opravy; sklady musí být zabezpečeny nepropustnou úpravou proti úniku závadných látek do podzemních vod,</p> <p>254/2001 § 108.2.v</p> <p>Ministerstvo životního prostředí vykonává působnost ústředního vodoprávního úřadu ve věcech plnění úkolů vyplývajících ze vztahu k Evropským společenstvím v oblasti ochrany vod, podávání zpráv o plnění příslušných směrnic Evropských společenství a koordinovat převzetí a zavádění legislativy Evropských společenství v oblasti vod,</p> <p>254/2001 § 9.1</p> <p>Povolení k nakládání s vodami se vydává na časově omezenou dobu. V povolení k nakládání s vodami se stanoví účel, rozsah, povinnosti a popřípadě podmínky, za kterých se toto povolení vydává. <u>Podkladem vydání povolení k nakládání s podzemními vodami je vyjádření osoby s odbornou způsobilostí.</u></p> <p>254/2001 § 39 odst. 4.a,b,d,e)</p> <p>Každý, kdo zachází se zvlášť nebezpečnými látkami nebo nebezpečnými látkami nebo kdo zachází se závadnými látkami ve větším rozsahu nebo kdy zacházení s nimi je spojeno se zvýšeným nebezpečím, je povinen učinit odpovídající opatření, aby nevnikly do povrchových nebo podzemních vod nebo do kanalizací, které tvoří součást technologického vybavení výrobního zařízení.</p>
<p>Čl. 5.2</p> <p>Členské státy kromě toho přijmou vhodná opatření, která považují za nutná k tomu, aby se omezilo každé nepřímé vypouštění látek ze seznamu II způsobené jinými činnostmi na povrchu nebo pod povrchem terénu, než jsou činnosti uvedené v prvním odstavci.</p>	

	<p>a) umístit zařízení, v němž se závadné látky používají, zachycují, skladují, zpracovávají nebo dopravují tak, aby bylo zabráněno nežádoucímu úniku těchto látek do půdy nebo jejich nežádoucímu smísení s odpadními nebo srážkovými vodami,</p> <p>b) používat jen takové zařízení, popřípadě způsob při zacházení se závadnými látkami, které jsou vhodné i z hlediska ochrany jakosti vod,</p> <p>d) vybudovat a provozovat odpovídající kontrolní systém pro zjišťování úniku závadných látek,</p> <p>e) zajistit, aby nově budované stavby byly zajištěny proti nežádoucímu úniku těchto látek při hašení požáru.</p> <p>20/2004 (změna zákona 254/2001) § 39.4.c</p> <p>Nejméně jednou za 6 měsíců kontrolovat sklady a skládky a nejméně jednou za 5 let, pokud není technickou normou nebo výrobcem stanovena lhůta kratší, zkoušet těsnosti potrubí nebo nádrží určených pro skladování a prostředků pro dopravu zvlášť nebezpečných látek a nebezpečných látek, a v případě zjištění nedostatků bezodkladně provadět jejich včasné opravy; sklady musí být zabezpečeny nepropustnou úpravou proti úniku závadných látek do podzemních vod.</p>
<p>3. Směrnice Rady 86/278/EHS ze dne 12. června 1986 o ochraně životního prostředí a zejména půdy při používání kalů z čišťoven odpadních vod v zemědělství (Úř. věst. č. L 181, 4. 7. 1986, s. 6)</p>	
<p>Gestor – MŽP, ÚKZÚZ</p>	
<p>Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.</p> <p>Vyhláška MŽP č. 382/2001 Sb., o podmínkách použití upravených kalů na zemědělské půdě</p>	
<p>Čl. 3 odst. 1</p> <p>1. Kal uvedený v čl. 2 písm. a) bod i) smí být využíván jen v souladu s touto směrnicí.</p> <p>Čl. 3 odst. 2</p> <p>2. Aniž jsou dotčeny směrnice 75/442/EHS a 78/319/EHS:</p> <p>– může být používán v zemědělství kal uvedený v čl. 2 písm. a) bod ii) s podmínkou, že příslušné členské státy zajistí vše nezbytné pro ochranu lidského zdraví a životního prostředí,</p> <p>– může být používán v zemědělství kal uvedený v článku 2 písm. a) bod iii) pouze tehdy, jestliže příslušný členský stát stanovil pro jeho používání předpisy.</p>	<p>185/2001 § 33 odst. 1</p> <p>Právnícká osoba a fyzická osoba, která užívá půdu, je povinna používat pouze upravené kaly s ohledem na nutriční potřeby rostlin a za podmínek stanovených tímto zákonem a prováděcím právním předpisem tak, aby použitím kalů nebyla zhořšena kvalita půdy a kvalita povrchových a podzemních vod.</p> <p>185/2001 § 33 odst. 3 písm. k)</p> <p>(3) Použití kalů je zakázáno</p> <p>k) jestliže kaly nespĺňují mikrobiologická kritéria daná prováděcím právním předpisem.</p> <p>Použití mikrobiálně kontaminovaných kalů může být provedeno pouze po prokázání hygienizaci kalů.</p> <p>382/2001 § 3 písm. b)</p> <p>Na zemědělskou půdu mohou být použity pouze kaly, které vyhovují</p> <p>b) mikrobiologickým kritériím uvedeným v příloze č. 4.</p> <p>382/2001 Příloha č. 4</p> <p>Mikrobiologická kritéria pro použití kalů</p>

	<p>na zemědělské půdě</p> <p>Přípustné množství mikroorganismů (KTJ*) v 1 gramu sušiny aplikovaných kalů termotolerantní enterokoky <i>Salmonella</i> sp. koliformní bakterie</p> <p>I. < 10E3 < 10E3 negativní nález II. 10E3 - 10E6 10E3 - 10E6 nestanovuje se </p> <p>*KTJ - kolonie tvořící jednotku</p> <p>Vysvětlivky:</p> <p>Kategorie I - kaly, které je možno obecně aplikovat na půdy využívané v zemědělství při dodržení ostatních ustanovení této vyhlášky.</p> <p>Kategorie II - kaly, které je možno aplikovat na zemědělské půdy určené k pěstování technických plodin, a na půdy, na kterých se nejméně 3 roky po použití čistírenských kalů nebude pěstovat polní zelenina a intenzivně plodící ovocná výsadba, a při dodržení zásad ochrany zdraví při práci a ostatních ustanovení vyhlášky.</p>
<p>4. Směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů (Úř. věst. č. L 375, 31. 12. 1991, s. 1)</p> <p>Gestor – MZe, strukturální úsek 16100, ing. Martin Fantýš</p> <p>Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých předpisů, ve znění pozdějších předpisů, § 33</p> <p>Narřízení vlády č. 103/2003 Sb., o stanovení zranitelných oblastí a o používání a skladování hnojiv a statkových hnojiv a střídání plodin a provádění protierozních opatření v těchto oblastech</p> <p>Zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech</p> <p>Vyhláška č. 274/1998 Sb., o skladování a způsobu používání hnojiv</p> <p>Článek 4, odst. 1, písm. a)</p> <p>S cílem zabezpečit pro všechny vody všeobecnou úroveň ochrany před znečištěním, členské státy do dvou let od oznámení této směrnice:</p> <p>a) přijmou zásady správné zemědělské praxe, které budou zemědělci dobrovolně provádět a které budou obsahovat alespoň ustanovení uvedená v příloze II A,</p>	<p>Podmínky vymezené uplatňováním právních předpisů, které do českého soudního řádu implemetují výše uvedenou Směrnici, mohou ve vztahu k jednotlivým obhospodařovaným pozemkům zemědělci zjistit již v současné době z LPIS.</p> <p>Zásady správné zemědělské praxe zaměřené na ochranu vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů</p> <p>Povinnost přijetí zásad správné zemědělské praxe dle požadavku nitrátové směrnice není do českého národního práva transponována. Zásady správné zemědělské praxe zaměřené na ochranu vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů byly již vypracovány, schváleny a publikovány formou příručky. Zásady nejsou právně závazné, jejich respektování je doporučeno všem hospodařícím subjektům. Některá opatření uvedená jako součást zásad správné zemědělské praxe je upravena rovněž v příslušných právních předpisech ČR (např. zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech; vyhláška č. 274/1998 Sb., o skladování a způsobu využívání hnojiv; nařízení vlády č. 103/2003 Sb.).</p>

<p>Žadatelé o dotace a finanční podporu se budou v rámci dotačních programů zavazovat k plnění vybraných ustanovení zásad správné zemědělské praxe.</p> <p>Plány zavedení zásad správné zemědělské praxe u zdroje znečišťování ovzduší upravuje pro vybrané zemědělské zdroje znečišťování rovněž zákon č. 86/2002 Sb., o ovzduší, (§ 5, odst. 8) a nařízení vlády č. 353/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší (Příloha č. 2).</p> <p>Povinnost školicí a informační činnosti s cílem podporovat uplatňování zásad správné zemědělské praxe není v právních předpisech ČR stanovena. Dle Implementačního plánu je odpovědným resortem za školicí, informační a osvětovou činnost MZe. Na podporu uplatňování zásad správné zemědělské praxe jsou již vytvořeny informační a školicí programy, jejichž vlastní provádění zajišťuje MZe a odborné instituce v jeho působnosti.</p> <p>254/2001 § 108, odst. 2, písm. v)</p> <p>Ministerstvo životního prostředí vykonává působnost ústředního vodoprávního úřadu ve věcech:</p> <p>v) plnění úkolů vyplývajících ze vztahu k Evropským společenstvím v oblasti ochrany vod, podávání zpráv o plnění příslušných směrnice Evropských společenství a koordinovat převzetí a zavádění legislativy Evropských společenství v oblasti vod.</p> <p>Nerelevantní z hlediska transpozice</p>	<p>103/2003 § 1</p> <p>Tímto nařízením se v souladu s právem Evropských společenství stanoví zranitelné oblasti a používání a skladování hnojiv a statkových hnojiv, střídání plodin a provádění protierozních opatření v těchto oblastech.</p> <p>103/2003 HLAVA III</p> <p>Používání a skladování hnojiv a statkových hnojiv, střídání plodin a provádění protierozních opatření ve zranitelných oblastech</p> <p>103/2003 § 1</p> <p>Tímto nařízením se v souladu s právem Evropských společenství stanoví zranitelné oblasti a používání a skladování hnojiv a statkových hnojiv, střídání plodin a provádění protierozních opatření v těchto oblastech.</p> <p>Návrhy akčních programů provádějí pověřené odborné subjekty.</p>
<p>Článek 4, odst. 1, písm. b)</p> <p>b) připraví v případě potřeby programy, včetně školení a poskytování informací zemědělcům, s cílem podporovat uplatňování zásad správné zemědělské praxe.</p> <p>Článek 4, odst. 2 věta první</p> <p>Členské státy předloží Komisi podrobné podmínky přijatých zásad správné zemědělské praxe a Komise tyto informace zahrne do zprávy uvedené v článku 11.</p> <p>Článek 4, odst. 2 věta druhá</p> <p>Na základě obdržení informací může Komise, pokud to uzná za nezbytné, předložit příslušné návrhy Radě.</p> <p>Článek 5, odst. 1</p> <p>Členské státy připraví pro vymezené ohrožené oblasti akční programy k dosažení cílů uvedených v článku 1 do dvou let po prvním vymezení těchto oblastí podle čl. 3 odst. 2 nebo do jednoho roku po každém novém vymezení podle čl. 3 odst. 4.</p> <p>Článek 5, odst. 2</p> <p>Akční program může být společný pro všechny ohrožené oblasti v rámci území členského státu nebo, pokud to členský stát považuje za vhodné, mohou být připraveny různé programy pro jednotlivé ohrožené oblasti nebo jejich části.</p> <p>Článek 5, odst. 3</p> <p>Akční programy vezmou v úvahu:</p> <p>a) dostupné vědecké a technické údaje, zejména pokud jde o podíly dusíku ze</p>	

<p>zemědělských nebo z jiných zdrojů, podmínky životního prostředí ve zmíněných oblastech dotčených členských států.</p> <p>Článek 5, odst. 4</p> <p>Akční programy jsou zaváděny do čtyř let po jejich vypracování a obsahují následující závazná opatření:</p> <p>a) opatření uvedená v příloze III,</p> <p>c) opatření, která členské státy zahrnuly do zásad správných zemědělských postupů přijatých v souladu s článkem 4, s výjimkou těch, které byly nahrazeny opatřeními uvedenými v příloze III.</p>	<p>103/2003 HLAVA III</p> <p>Používání a skladování hnojiv a statkových hnojiv, střídání plodin a provádění protierozních opatření ve zranitelných oblastech</p> <p>274/1998 ve znění 476/2000 ve znění 473/2002 § 4, § 5, § 7</p> <p>Vyhláška MZe o skladování a způsobu používání hnojiv</p> <p>156/1998 ve znění 308/2000 § 9</p> <p>Používání hnojiv a statkových hnojiv a pomocných látek</p> <p>Akční program nabývá účinnosti 1. ledna 2004. Některá opatření uvedená jako součást zásad správné zemědělské praxe jsou zakotvena v příslušných právních předpisech jako povinnost s všeobecnou platností. V následujícím výčtu jsou uvedena opatření, která ČR zahrnuje do zásad správných zemědělských praxe, ale nejsou specifikována v akčním programu ani jiných právních předpisech s všeobecnou platností:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Pozemky v administrativně určených záplavových územích je přípustné hnojit organickými hnojivy až po ukončení období jarního tání, kdy pomine nebezpečí možných povodní. V záplavových územích může vodoprávní úřad vyhradit organickými hnojivy nehnojené a zatvrdněné pásmo v rozsahu podle místních podmínek v tzv. územích určených k rozlivům povodní. 2. Minerální dusíkatá hnojiva používat pouze tehdy, jestliže lze očekávat využití dusíku rostlinou. 3. Při hnojení ozimých a jarních plodin na orné půdě, jakož i trvalých travních porostů se doporučuje používat dělených dávek dusíkatých hnojiv. 4. Z hlediska dosažení vysoké účinnosti dodaného dusíku se doporučuje vyrovnaná výživa rostlin ostatními živinami a udržování vhodného pH půdy. 5. Plány hnojení včetně plánů používání statkových hnojiv (rozvozové plány) – budou obsaženy v novele zákona o hnojivech. Postupy při zavlažování. <p>Povinnost provádět revize akčních programů je stanovena v § 33 odst. 2 návrhu novely zákona o vodách, nezahrnuje však povinnost přijetí dodatečných nebo účinnějších opatření, pokud se prokáže, že opatření přijatá podle odstavce 4 směrnice nejsou dostatečná pro dosažení cílů směrnice.</p> <p>§ 33, odst. 2: Akční program a vymezení zranitelných oblastí podléhají přezkoumání a případným úpravám v intervalech nepřesahujících 4 roky. Přezkoumání se provádí na základě vyhodnocení účinnosti opatření vyplývajících z přijatého akčního programu.</p> <p>254/2001 § 21, odst. 1</p> <p>Zjišťování a hodnocení stavu povrchových a podzemních vod slouží k zajišťování podkladů pro výkon veřejné správy podle tohoto zákona, plánování v oblasti vod a k poskytování informací veřejnosti a provádí se podle povodí povrchových vod a</p>
<p>Článek 5, odst. 5</p> <p>Členské státy přijmou v rámci akčních programů dodatečná nebo účinnější opatření, která pokládají za potřebná, je-li od počátku nebo na základě získaných zkušeností s prováděním akčních programů zřejmé, že opatření podle odstavce 4 nejsou dostatečná pro dosažení cílů uvedených v článku 1. Při výběru těchto opatření nebo postupů vezmou členské státy v úvahu jejich účinnost a související náklady ve srovnání s jinými možnými preventivními opatřeními.</p> <p>Článek 5, odst. 6, věta první</p> <p>Členské státy připraví a zavedou odpovídající monitorovací programy k posuzování účinnosti akčních programů vypracovaných podle tohoto článku.</p>	

<p>hydrogeologických rajónů podzemních vod. 254/2001 § 21, odst. 2, písm. c) bod 9</p> <p>Zjišťování a hodnocení stavu povrchových a podzemních vod zahrnuje zejména c) vedení a vytváření evidence 9. citlivých oblastí</p> <p>254/2001 § 21, odst. 3</p> <p>Výmezení vodních útvarů, definice a hodnoty ukazatelů a hodnotící systém stavu vodních útvarů a ekologického potenciálu silně ovlivněných a umělých vodních útvarů (§ 23a), postup vymezení programů pro zjišťování a hodnocení stavu vod v každé oblasti povodí (§ 25 odst. 2), jejich obsah a způsob sestavení, použité metody a četnosti sledování a další náležitosti jejich uplatňování podle požadavků zvláštního právního předpisu Evropských společenství, 13a) stanoví Ministerstvo životního prostředí ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství vyhláškou.</p> <p>Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách definuje v Hlavě III §21 činnosti zjišťování a hodnocení stavu povrchových a podzemních vod. Zákon dále v dalších ustanoveních specifikuje povinnosti monitoringu ve smyslu správy vod a definuje i jejich zaměření (účelové). Návrh novely zákona o vodách zahrnuje mezi subjekty pověřené zjišťováním a hodnocením stavu povrchových a podzemních vod Zemědělskou vodohospodářskou správu.</p> <p>Monitoring dusičnanů v povrchových vodách v souladu s potřebami směrnice byl zahájen v dubnu 2002. Správcem monitorovací sítě je Zemědělská vodohospodářská správa. Sledování probíhalo na území celé České republiky ve vybraných profilech, které charakterizují znečištění dusičnany ze zemědělských zdrojů. V rámci tohoto programu bylo sledováno celkem 640 profilů, které byly rozděleny na hlavní profily (DUS), lokalizované ve zranitelných i nezranitelných oblastech (397 profilů), a vedlejší profily (DUS-V), lokalizované pouze ve zranitelných oblastech (243 profilů).</p> <p>Ve vzorcích vody odebíraných z hlavních dusičnanových profilů (DUS) s frekvencí odběrů 1x měsíčně bylo laboratorně stanovováno osm ukazatelů. Analýzy vody z vedlejších profilů (DUS-V) byly prováděny mobilními přístroji 3x ročně – v dubnu, červenci a říjnu, a sledovalo se sedm ukazatelů .</p> <p>V roce 2003 pokračuje sledování všech 640 profilů lokalizovaných v závěrových profilech dílčích povodí se stejnou frekvencí odběrů vzorků jako v roce 2002.</p> <p>Dosavadní výsledky monitoringu potvrzují vhodnou lokalizaci profilů i jejich rozdělení podle významu. Krátká časová řada výsledků však nedovoluje rozsáhlejší závěry a vyhodnocení. Proto je nezbytné v nezměněném rozsahu pokračovat a případně se pokusit monitorovací síť místně vhodné doplnit, a to na základě terénního screeningu problematických povodí.</p> <p>U monitoringu podzemních vod je možné využít stávající státní síť, kterou bude nutné doplnit a zvýšit četnost vzorkování.</p> <p>Nerelevantní z hlediska transpozice. ČR neuplatňuje ustanovení článku 5 na celém území svého státu.</p>	<p>Článek 5, odst. 6, věta druhá Členské státy, které uplatňují ustanovení článku 5 na celém území svého státu, sledují obsah dusičnanů ve vodách (povrchových a podzemních) na vybraných měřicích místech, která umožňují zjišit rozsah znečištění vod dusičnany ze zemědělských zdrojů.</p>
---	---

<p>Článek 5, odst. 7, věta první Členské státy přezkoumají a v případě nutnosti upraví své akční programy včetně všech dodatečných opatření přijatých podle odstavce 5, a to nejméně každé čtyři roky.</p> <p>Článek 5, odst. 7, věta druhá O veškerých změnách v akčních programech uvědomí Komisi.</p>	<p>Přezkoumání a následné úpravy se v platném právu ČR týkají pouze vymezení zranitelných oblastí. Povinnost provádět revize akčních programů je stanovena v § 33 odst. 2 návrhu novely zákona o vodách: § 33, odst. 2: Vláda nařízením stanoví zranitelné oblasti a v nich upraví používání a skladování hnojiv a statkových hnojiv, střídání plodin a provádění protierozních opatření (dále jen „akční program“). Akční program a vymezení zranitelných oblastí podléhají přezkoumání a případným úpravám v intervalech nepřesahujících 4 roky. Přezkoumání se provádí na základě vyhodnocení účinnosti opatření vyplývajících z přijatého akčního programu.</p> <p>254/2001 § 108, odst. 2, písm. v)</p> <p>Ministerstvo životního prostředí vykonává působnost ústředního vodoprávního úřadu ve věcech: v) plnění úkolů vyplývajících ze vztahu k Evropským společenstvím v oblasti ochrany vod, podávání zpráv o plnění příslušných směrníc Evropských společenství a koordinovat převzetí a zavádění legislativy Evropských společenství v oblasti vod.</p>
<p>5. Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. č. L 206, 22. 7. 1992, s. 7) Gestor – MŽP</p>	
<p>Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 218/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů Vyhláška č. 166/2005 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti s vytvářením soustavy NATURA 2000</p>	<p>o ochraně přírody a krajiny ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti s vytvářením soustavy NATURA 2000</p>
<p>článek 6.1 Pro zvláštní oblasti ochrany stanovišť členské státy nezbytná ochranná opatření zahrnující v případě potřeby odpovídající plány péče vypracované speciálně pro dané lokality nebo integrované do jiných plánů rozvoje a vhodná opatření právního, správního nebo smluvního charakteru, která odpovídají ekologickým požadavkům typů přírodních stanovišť uvedených v příloze I a druhů uvedených v příloze II, jež se na těchto lokalitách vyskytují.</p>	<p>114/1992 ve znění 218/04 § 38/1 Plán péče o zvláště chráněné území a jeho ochranné pásmo (dále jen „plán péče“) je odborný a koncepční dokument ochrany přírody, který na základě údajů o dosavadním vývoji a současném stavu zvláště chráněného území navrhuje opatření na zachování nebo zlepšení stavu předmětu ochrany ve zvláště chráněném území a na zabezpečení zvláště chráněného území před nepříznivými vlivy okolí v jeho ochranném pásmu. Plán péče slouží jako podklad pro jiné druhy plánovacích dokumentů^{14a)} a pro rozhodování orgánů ochrany přírody. Pro fyzické ani právnické osoby není závazný.</p> <p>§ 38/6</p>

<p>článek 6.2</p> <p>Členské státy přijmou vhodná opatření, aby v oblastech zvláštní ochrany vyloučily poškození přírodních stanovišť a stanovišť druhů ani k vyrušování druhů, pro něž jsou tato území určena, pokud by takové vyrušování mohlo být významné ve vztahu k cílům této směrnice.</p> <p>článek 6.3</p> <p>Jakýkoli plán nebo projekt, který s určitou lokalitou přímo nesouvisí nebo není pro péči o ni nezbytný, avšak bude mít pravděpodobně na tuto lokalitu významný vliv, a to buď samostatně, nebo v kombinaci s jinými plány nebo projekty, podléhá odpovídajícímu posouzení jeho důsledků pro lokalitu z hlediska cílů její ochrany. S přihlédnutím k výsledkům uvedeného hodnocení důsledků pro lokalitu a s výhradou odstavce 4 schválí příslušné orgány příslušného státu tento plán nebo projekt teprve poté, co se ujistí, že nebude mít nepříznivý účinek na celistvost příslušné lokality, a co si v případě potřeby opatřily stanovisko široké veřejnosti.</p>	<p>Realizaci péče o zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma zajišťují orgány ochrany přírody příslušné ke schválení plánu péče, přitom postupují podle schváleného plánu péče.</p> <p>114/1992 § 16/1/a</p> <p>Na celém území národních parků je zakázáno hospodařit na pozemcích způsobem vyžadujícím intenzivní technologie, zejména prostředky a činnosti, které mohou způsobit podstatné změny v biologické rozmanitosti, struktuře a funkci ekosystémů anebo nevratně poškodovat půdní povrch,</p> <p>§ 26/3/a</p> <p>Na území první a druhé zóny chráněné krajinné oblasti je dále zakázáno hospodařit na pozemcích mimo zastavěná území obcí způsobem vyžadujícím intenzivní technologie, zejména prostředky a činnosti, které mohou způsobit podstatné změny v biologické rozmanitosti, struktuře a funkci ekosystémů anebo nevratně poškodovat půdní povrch, používat biocidy, měnit vodní režim či provádět terénní úpravy značného rozsahu,</p> <p>§ 29/a</p> <p>Na celém území národních přírodních rezervací je zakázáno hospodařit na pozemcích způsobem vyžadujícím intenzivní technologie, zejména prostředky a činnosti, které mohou způsobit změny v biologické rozmanitosti, struktuře a funkci ekosystémů nebo nevratně poškodovat půdní povrch, provádět chemizaci, změnu vodního režimu a terénní úpravy,</p> <p>§ 34/1/a</p> <p>Na celém území přírodních rezervací je zakázáno hospodařit na pozemcích způsobem vyžadujícím intenzivní technologie, zejména prostředky a činnosti, které mohou způsobit změny v biologické rozmanitosti, struktuře a funkci ekosystémů anebo nevratně poškodovat půdní povrch,</p> <p>114/1992 ve znění 218/04 § 45h/1</p> <p>Jakákoliv koncepce ^{19c)} nebo záměr ^{19d)}, který může samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit území evropsky významné lokality nebo ptáčí oblasti, podléhá hodnocení jeho důsledků na toto území a stav jeho ochrany z uvedených hledisek. To se nevztahuje na plány péče zpracované orgánem ochrany přírody pro toto území a dále na lesní hospodářské plány a lesní hospodářské osnovy, pro které závazné stanovisko podle § 4 odst. 3 v takovém případě zohlední čl. 6 odst. 3 a 4 směrnice Rady 92/43/EHS.</p> <p>§ 45h/2</p> <p>Při hodnocení důsledků koncepcí a záměrů podle odst. 1 se postupuje podle zvláštních</p>
--	--

	<p>právních předpisů o posuzování vlivů na životní prostředí,^{19c)} pokud § 45i nestanoví jiný postup.</p> <p>§ 45i/1</p> <p>Ten, kdo zamýšlí pořídit koncepci nebo uskutečnit záměr uvedený v § 45h odst. 1 (dále jen „předkladatel“), je povinen jejich návrh předložit orgánu ochrany přírody ke stanovisku, zda může mít samostatně nebo ve spojení s jinými významný vliv na území evropsky významnou lokalitu nebo ptačí oblast. Územně plánovací dokumentace se předkládá v etapě zadání. Orgán ochrany přírody vydá stanovisko do 15 dnů ode dne doručení žádosti; to neplatí pro stanovisko k návrhu zadání územně plánovací dokumentace, kde se postupuje podle zvláštních právních předpisů.¹⁷⁾ Tímto stanoviskem není dotčeno zjišťovací řízení podle zvláštního právního předpisu.^{19c)}</p> <p>§ 45i/2</p> <p>Jestliže orgán ochrany přírody svým stanoviskem podle odstavce 1 významný vliv podle § 45h odst. 1 nevyloučí, musí být daná koncepce nebo záměr předmětem posouzení podle tohoto ustanovení a zvláštních právních předpisů.^{19d)} Nelze-li vyloučit negativní vliv koncepce nebo záměru na takové území, musí předkladatel zpracovat varianty řešení, jejichž cílem je negativní vliv na území vyloučit nebo v případě, že vyloučení není možné, alespoň zmírnit. Územně plánovací dokumentace¹⁷⁾ se posuzuje ve stádiu konceptu řešení.</p> <p>§ 45i/8</p> <p>Orgán, který je příslušný ke schválení koncepce nebo záměru uvedeného v § 45h, jej může schválit, jen pokud na základě stanoviska podle právních předpisů o posuzování vlivů na životní prostředí^{19d)} taková koncepce nebo záměr nebude mít negativní vliv na území evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, anebo za podmínek stanovených v odstavci 9, popřípadě v odstavci 10. Tím nejsou dotčeny ochranné podmínky zvláště chráněných území.</p> <p>114/1992 ve znění 218/04 § 45i/9</p> <p>Pokud hodnocení podle odstavce 2 prokáže negativní vliv na území Natura 2000 a neexistuje variantní řešení s menším negativním vlivem nebo bez něj, lze navrženou koncepci nebo záměr schválit, případně řešení v rámci územně plánovací dokumentace přijmout jen z naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu a za současného uložení kompenzačních opatření nezbytných pro zajištění ochrany a celistvosti území Natura 2000 postupem podle odstavce 11.</p> <p>§ 45i/10</p> <p>Jde-li o negativní vliv na lokalitu s prioritními typy stanovišť [§ 3 písm. m)] nebo prioritními druhy [§ 3 písm. n)], lze koncepci nebo záměr schválit, případně řešení v rámci územně plánovací dokumentace přijmout jen z důvodů týkajících se veřejného zdraví, veřejné</p>
<p>článek 6.4</p> <p>Pokud navzdory negativnímu výsledku posouzení důsledků pro lokalitu musí být určitý plán nebo projekt z naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu, včetně důvodů sociálního a ekonomického charakteru, přesto uskutečněn a není-li k dispozici žádné alternativní řešení, zajistí členský stát veškerá kompenzační opatření nezbytná pro zajištění ochrany celkové soudržnosti sítě NATURA 2000. O přijatých kompenzačních opatřeních uvědomí Komisi.</p> <p>Jestliže se na dotyčné lokalitě vyskytují prioritní typy přírodních stanovišť a/nebo prioritní druhy, pak mohou být uplatněny pouze důvody související s ochranou lidského zdraví a veřejné bezpečnosti s nesporně příznivými důsledky mimořádného významu pro životní prostředí nebo jiné naléhavé důvody převažujícího veřejného zájmu podle stanoviska Komise.</p>	

<p>článek 13.1</p> <p>Členské státy přijmou nezbytná opatření pro vytvoření systému přísné ochrany rostlinných druhů uvedených v příloze IV b), který zakazuje:</p> <p>a) úmyslné vyrývání, sběr, vyřezávání, vytrhávání nebo ničení takových rostlin v jejich přirozeném areálu rozšíření ve volné přírodě;</p> <p>b) držení, dopravu a prodej nebo výměnu a nabízení za účelem prodeje nebo výměny jedinců těchto druhů odebraných z volné přírody s výjimkou těch, kteří byli z přírody odebráni legálně ještě před prováděním této směrnice</p> <p>článek 13.2</p> <p>Zákazy uvedené v odst. 1 písm. a) a písm. b) platí pro všechna životní stádia biologického cyklu rostlin, na něž se vztahuje tento článek.</p> <p>článek 15</p> <p>Pokud jde o odchyt nebo usmrcování druhů volně žijících živočichů uvedených v příloze V a) a v případech, kdy jsou v souladu s článkem 16 uplatněny odchylky při odebrání, odchytu nebo usmrcování druhů uvedených v příloze IV a), zakáží členské státy použití veškerých nevyběrových prostředků schopných způsobit vymizení populací těchto druhů v místním měřítku nebo vážné narušení populací těchto druhů, a to zejména:</p>	<p>bezpečnosti nebo příznivých důsledků nesporného významu pro životní prostředí. Jiné naléhavé důvody převažujícího veřejného zájmu mohou být důvodem ke schválení jen tehdy, vydala-li k zamýšlené koncepci nebo záměru stanovisko Komise. Ministerstvo životního prostředí v tom případě na základě dožádání příslušného orgánu požádá Komisi o stanovisko. Po dobu jednání s Komisí lhůty v příslušných řízeních neběží. Dále se postupuje podle odstavce 9 obdobně.</p> <p>§ 45i/11</p> <p>Kompenzační opatření ve smyslu odstavce 9 stanoví rozhodnutím orgán ochrany přírody na základě dožádání orgánu příslušného ke schválení koncepce nebo záměru. Uložení a zajištění kompenzačních opatření je v tomto případě důvodem pro přerušení řízení vedeného příslušným orgánem veřejné správy. V případě stanoviska ke konceptu řešení územně plánovací dokumentace¹⁷⁾ orgán ochrany přírody navrhne kompenzační opatření v rozsahu a podrobnosti odpovídající příslušnému druhu územně plánovací dokumentace. O uložených kompenzačních opatřeních nebo o kompenzačních opatřeních, která jsou součástí schválené územně plánovací dokumentace, informuje příslušný orgán ochrany přírody neprodleně Ministerstvo životního prostředí. Ministerstvo životního prostředí o uložených a provedených kompenzačních opatřeních informuje Komisi.</p> <p>114/1992 § 49/1</p> <p>Zvláště chráněné rostliny jsou chráněny ve všech svých podzemních a nadzemních částech a všech vývojových stádiích; chráněn je rovněž jejich biotop. Je zakázáno tyto rostliny sbírat, trhat, vykopávat, poškozovat, ničit nebo jinak rušit ve vývoji.</p> <p>114/1992 ve znění 218/04 § 49/1 (doplňuje se poslední věta)</p> <p>Je též zakázáno je držet, pěstovat, dopravovat, prodávat, vyměňovat nebo nabízet za účelem prodeje nebo výměny.</p> <p>114/1992 § 49/1</p> <p>Zvláště chráněné rostliny jsou chráněny ve všech svých podzemních a nadzemních částech a všech vývojových stádiích; chráněn je rovněž jejich biotop. Je zakázáno tyto rostliny sbírat, trhat, vykopávat, poškozovat, ničit nebo jinak rušit ve vývoji.</p> <p>114/1992 § 5/7</p> <p>Je zakázáno používat pro odchyt a zabíjení volně žijících živočichů způsoby, metody a prostředky, které Ministerstvo životního prostředí stanoví prováděcím právním předpisem; tím nejsou dotčeny zákazy stanovené zvláštními právními předpisy^{4b)}. Ministerstvo životního prostředí může rozhodnutím udělit výjimku ze zakázaných způsobů, metod a prostředků jen za podmínek uvedených v § 5b nebo § 56 odst. 3.</p>
--	---

<p>a) použití prostředků pro odchyt a usmrcování uvedených v příloze VI a);</p> <p>b) jakékoli formy odchytu a usmrcování z dopravních prostředků uvedených v příloze VI b).</p> <p>článek 22</p> <p>Při provádění ustanovení této směrnice členské státy:</p> <p>a) zkoumají vhodnost opětovného vysazení druhů uvedených v příloze IV do původních areálů rozšíření na daném území, což by mohlo přispět k jejich ochraně za předpokladu, že zkoumání, které vezme v úvahu také zkušenosti získané v jiných členských státech nebo kdekoli jinde, povede k závěru, že toto opětovné vysazení účinně přispívá k obnově příznivého stavu těchto druhů z hlediska jejich ochrany a že bude provedeno teprve po náležité konzultaci s příslušnou veřejností;</p> <p>b) zajistí, aby záměrné vysazení jakéhokoli druhu do volné přírody, který není na jejich území původní, bylo řízeno tak, aby nedošlo k poškození přírodních stanovišť v jejich přirozeném areálu rozšíření nebo původních volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin. Jestliže to považují za nezbytné, členské státy takové vysazování zakážou. O výsledcích provedeného hodnocení musí být uvědomen výbor;</p> <p>c) podporují vzdělávání a poskytování všeobecných informací o potřebě chránit druhy a stanoviště volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin a chránit přírodní stanoviště.</p>	<p>114/1992 § 52</p> <p>Záchranné programy zvláště chráněných druhů</p> <p>K ochraně zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů zajišťují všechny orgány ochrany přírody záchranné programy s cílem vytvořit podmínky umožňující takové posílení populací těchto druhů, které by vedlo ke snížení stupně jejich ohrožení. Záchranné programy spočívají v návrhu a uskutečňování zvláštních režimů řízeného vývoje, jakými jsou záchranné chovy, introdukcce, reintrodukce, záchranné přenosy a jiné přístupné metody vhodné k dosažení sledovaného cíle.</p> <p>114/1992 ve znění 289/1995 § 5/4</p> <p>Záměrné rozšíření geograficky nepůvodního druhu rostliny či živočicha do krajiny je možné jen s povolením orgánu ochrany přírody; to neplatí pro nepůvodní druhy rostlin, pokud se hospodář podle schváleného lesního hospodářského plánu nebo vlastním lesa převzaté lesní hospodářské osnovy. Geograficky nepůvodní druh rostliny nebo živočicha je druh, který není součástí přirozených společenstev určitého regionu.</p> <p>114/1992 ve znění 218/04 § 5/5</p> <p>Záměrné rozšiřování křížence rostlin či živočichů do krajiny je možné jen s povolením orgánů ochrany přírody.</p> <p>114/1992 § 16/1/h</p> <p>Na celém území národních parků je zakázáno povolovat nebo uskutečňovat záměrné rozšiřování geograficky nepůvodních druhů rostlin a živočichů,</p> <p>§ 26/1/d</p> <p>Na celém území chráněných krajinných oblastí je zakázáno povolovat nebo uskutečňovat záměrné rozšiřování geograficky nepůvodních druhů rostlin a živočichů,</p> <p>§ 29/e</p> <p>Na celém území národních přírodních rezervací je zakázáno povolovat nebo uskutečňovat záměrné rozšiřování geograficky nepůvodních druhů rostlin a živočichů,</p>
--	---

<p>§ 34/1</p> <p>Na celém území přírodních rezervací je zakázáno povolovat nebo uskutečňovat záměrné rozšiřování geograficky nepůvodních druhů rostlin a živočichů,</p> <p>§ 79/2/c</p> <p>Ministerstvo životního prostředí spolupracuje s ministerstvem školství České republiky v zajišťování ekologické výchovy a vzdělávání,</p>	
<p>6. Směrnice Rady 92/102/EHS ze dne 27. listopadu 1992 o identifikaci a evidování zvířat (Úř. věst. č. L 355, 5. 12. 1992, s. 32)</p>	
<p>Gestor – MZe, odbor živočišných komodit, Ing. Miloš Lukášek</p>	
<p>Zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon)</p>	
<p>Vyhláška č. 136/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti označování zvířat a jejich evidence a evidence hospodářství a osob stanovených plemenářským zákonem</p>	
<p>154/2000 § 21</p> <p>t) ústřední evidenci se rozumí komplexní databáze zahrnující údaje o původu, pohlaví, identifikačních číslech, počtech, přemísťování a změnách jedinců, stád nebo hejn jednotlivých druhů evidovaných zvířat; ústřední evidence zahrnuje také údaje o hospodářstvích, chovatelích, provozovatelích jatek, provozovatelích lhní s kapacitou větší než 1000 kusů násadových vajec (dále jen "provozovatelé lhní"), provozovatelích shromažďovacích středisek, 5a) osobách, které jako podnikatelé 4) přímo nebo nepřímo nakupují a prodávají evidovaná zvířata (dále jen "obchodníci"), dopravcích, kteří jako podnikatelé 4) přepravují evidovaná zvířata (dále jen "dopravci"), uživatelských zařízení 6) a o asanačních podnicích, 6a)</p>	<p>Článek 3.1 a)</p> <p>Členské státy zajistí, aby</p> <p>a) měl příslušný orgán k dispozici aktuální seznam všech hospodářství nacházejících se na jejich území, jež drží zvířata, na něž se vztahuje tato směrnice, s údaji o druzích chovaných zvířat a o jejich držitelích, přičemž tato hospodářství musí být vedena na seznamech ještě tři roky po ukončení chovu zvířat. V tomto seznamu je rovněž uvedena značka nebo značky používané pro identifikaci hospodářství v souladu s čl. 5 odst. 2 písm. a) a písm. c) druhým pododstavcem a odst. 3 prvním pododstavcem a s článkem 8;</p>
<p>154/2000 23c (2f)</p> <p>doplňovat databázi v termínech stanovených vyhláškou shromážděnými a úplně zpracovanými údaji,</p> <p>154/2000 23c (2i)</p> <p>archivovat vrácené průvodní listy skotu, průkazy koní a záznamy o registraci chovatelů a ostatních osob a uchovávat je nejméně po dobu 3 let,</p>	<p>článek 3.1 b)</p> <p>b) měly Komise, příslušný orgán a jakýkoliv orgán příslušný ke kontrole používání nařízení (EHS) č. 3508/92 přístup ke všem informacím získaným na základě této směrnice.</p>
<p>154/2000 23b (6,7)</p> <p>6. Ministerstvo zemědělství umožní získávat z informačního systému ústřední evidence České plemenářské inspekci, orgánům veterinární správy a Českému statistickému úřadu veškeré údaje potřebné ke kontrolním a statistickým účelům, v odůvodněném a potřebném rozsahu i ostatním orgánům státní správy.</p>	<p>(7) Ministerstvo umožní získávat z informačního systému ústřední evidence údaje také příslušným orgánům Evropské unie, zejména Komisi.</p>

<p>Článek 3.2 V souladu s postupem stanoveným v článku 18 směrnice 90/425/EHS může být členským státům povoleno vyjmout ze seznamu v odst. 1 písm. a) fyzické osoby, které mají jedno jediné prase, jež je určeno pro jejich vlastní použití nebo spotřebu, nebo vzít v úvahu zvláštní okolnosti, za předpokladu, že toto zvíře se před každým přesunem podrobí kontrolám stanoveným touto směrnicí.</p> <p>Článek 4 I. Členské státy zajistí, aby</p> <p>a) každý držitel prasat uvedených ve směrnici 64/432/EHS, který se nachází v seznamu uvedeném v čl. 3 odst. 1 písm. a), vedl evidenci o počtu zvířat, která se nacházejí v jeho hospodářství.</p> <p>Evidence musí obsahovat aktualizovaný výkaz všech přesunů (s uvedením počtu zvířat při každém vstupu a výstupu), alespoň na základě celkových změn stavu s upřesněním původu nebo určení zvířat a s uvedením dne přesunu.</p> <p>V každém případě musí být uvedena identifikační značka přidělená v souladu s články 5 a 8.</p> <p>V případě čistokrevných prasat a hybridů zapsaných v plemenné knize v souladu se směrnicí 88/661/EHS¹ může být postupem podle článku 18 směrnice 90/425/EHS uznán evidenční systém založený na individuální identifikaci zvířat, pokud poskytuje záruky rovnocenné těm, které poskytuje evidence;</p>	<p>154/2000 22 (12) Povinnosti uvedené v odstavcích 1, 2 a 6 se nevztahují na chovatele, kteří chovají 1 prase určené pro domácí porážku anebo nejvýše 3 ovce nebo kozy a kteří na tato zvířata nežadají o dotaci, případně o jinou finanční podporu. <i>Pozn.: od 9. července 2005 výjimka vztahující se na ovce a kozy pozbyla platnosti.</i></p> <p>154/2000 § 2 x stájovým registrem evidence turů, ovcí a koz chovaných ve stáji; u koní a oslů a jejich kříženců, prasat, běžců, drůbeže a zvěře ve farmovém chovu plní funkci stájového registru registr zvířat na hospodářství, u plemenných ryb odlovni a komorová kniha a u nplemenných ryb uvedených v příloze k tomuto zákonu hospodářská evidence o chovu ryb na rybníku s chovem ryb, popisný list rybářského revíru a evidence o dosažených hospodářských výsledcích na rybářském revíru, 154/2000 § 23(1b) Chovatelé evidovaných zvířat, u drůbeže chovatelé hejna většího než 100 kusů s produkci násadových vajec a u kura domácího též hejna nosic většího než 350 kusů, s výjimkou chovatelů plemenných ryb, chovatelů nplemenných ryb uvedených v příloze k tomuto zákonu a chovatelů uvedených v § 22 odst. 12, jsou povinni:</p> <p>b) vést ve stájovém registru údaje stanovené vyhláškou a uchovávat je nejméně po dobu 3 let ode dne posledního záznamu; tato povinnost neplatí pro chovatele včel,</p> <p>136/2004 § 52 (1) Pro každé hospodářství vede chovatel prasat registr prasat v hospodářství, a to písemně na formulářích, které mu poskytuje pověřená osoba, nebo formou počítačové databáze (§ 32). Pro místo svodu zvířat se registr prasat v hospodářství nevede (2) Na každém registru prasat v hospodářství musí být na titulní straně uvedeno a) jméno, případně jména a příjmení nebo obchodní firma anebo název chovatele, b) registrační číslo hospodářství, c) adresa hospodářství. (3) V registru prasat v hospodářství se eviduje a) počet prasat držených v hospodářství, b) každá změna v počtu prasat držených v hospodářství, zejména narození, přemístění, úhyn, utracení nebo ztráta zvířat, přičemž se eviduje 1. počet zvířat, kterých se změna týká, 2. datum, kdy ke změně došlo, 3. v případě přemístění zvířat registrační číslo hospodářství, provozovny jatek, shromažďovacího střediska, uživatelského zařízení, obchodníka nebo provozovny asanačního podniku, odkud nebo kam bylo zvíře přemístěno, případně kód země, jde-li o zvíře dovezené nebo vyvezené, má-li identifikační číslo, pak i toto číslo.</p>
--	--

<p>článek 4.3. a Členské státy rovněž zajistí, aby: každý držitel zvířat poskytl příslušnému orgánu na jeho žádost veškeré informace o původu, identifikaci a případně o místě určení zvířat, která vlastní, drží, přepravuje, s nimiž obchoduje nebo je poráží;</p> <p>článek 4.3 b každý držitel zvířat, jež mají být přemístěna z trhu nebo na trh nebo na shromaždiště, předá na trhu nebo ve shromaždišti provozovateli, který je dočasným držitelem zvířat, doklad obsahující údaje o dotyčných zvířatech.</p> <p>Tento hospodářský subjekt může doklady obdržené v souladu s písm. b) prvním pododstavcem použít pro splnění povinností uvedených v odst. 1 písm. a) třetím pododstavci;</p> <p>Článek 4.3 c evidence a informace byly k dispozici v hospodářství a byly předloženy příslušnému orgánu na jeho žádost, a to po dobu nejméně tří let, již určí příslušný orgán.</p>	<p>(4) Orgány dozoru do registru prasat v hospodářství zaznamenávají provedené kontroly, a to datum kontroly, jméno, případně jména, příjmení a podpis osoby, která kontrolu prováděla, a název orgánu dozoru.</p> <p>154/2000 § 24 (10 b) Kontrolované osoby jsou povinny na požádání zaměstnanců inspekce: b) poskytnout informace, doklady, bezplatnou věcnou a osobní pomoc k výkonu kontrolní činnosti,</p> <p>166/1999 § 5 (1) Chovatel hospodářských zvířat je dále povinen: plnit povinnosti stanovené zvláštními právními předpisy k označování a evidenci hospodářských zvířat a zvěře ve farmovém chovu, předávat záznamy stanovené těmito právními předpisy osobě pověřené vedením ústřední evidence, na požádání je poskytovat orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor a umožnit přístup k nim také soukromému veterinárnímu lékaři, který vystavuje potvrzení o zdravotním stavu zvířete a o nálezové situaci v místě původu (dále jen "zdravotní potvrzení"),</p> <p>166/1999 § 9a (1b) Shromažďovací středisko musí: přijímat pouze zvířata, která jsou správně označena a provázena veterinárním osvědčením a která byla při příchodu do shromažďovacího střediska kontrolována úředním veterinárním lékařem nebo schváleným veterinárním lékařem,</p> <p>154/2000 § 23 (1b) Chovatelé evidovaných zvířat, u drůbeže chovatelé hejna většího než 100 kusů s produkci násadových vajec a u kura domácího též hejna nosic většího než 350 kusů, s výjimkou chovatelů plemenných ryb, chovatelů neplemenných ryb uvedených v příloze k tomuto zákonu a chovatelů uvedených v § 22 odst. 12, jsou povinni: b) vést ve stájovém registru údaje stanovené vyhláškou a uchovávat je nejméně po dobu 3 let ode dne posledního záznamu; tato povinnost neplatí pro chovatele včel,</p> <p>154/2000 § 24 (10 b) Kontrolované osoby jsou povinny na požádání zaměstnanců inspekce: b) poskytnout informace, doklady, bezplatnou věcnou a osobní pomoc k výkonu kontrolní činnosti,</p>
---	---

<p>166/1999 §5 (1)</p> <p>Chovatel hospodářských zvířat je dále povinen:</p> <p>plnit povinnosti stanovené zvláštními právními předpisy k označování a evidenci hospodářských zvířat a zvěře ve farmovém chovu, předávat záznamy stanovené těmito právními předpisy osobě pověřené vedením ústřední evidence, na požádání je poskytovat orgánům vykonávajícím státní veterinární dozor a umožnit přístup k nim také soukromému veterinárnímu lékaři, který vystavuje potvrzení o zdravotním stavu zvířete a o nálezové situaci v místě původu (dále jen "zdravotní potvrzení"),</p> <p>154/2000 §22 (5) – <i>první věta</i></p> <p>Označované zvíře, které není označené podle odstavce 1, nelze přemísťovat.</p> <p>154/2000 §22 (7, 8)</p> <p>7. Sejmout, případně odstranit identifikační prostředek z označovaného zvířete bez jeho nahrazení jiným identifikačním prostředkem lze pouze po úhynu nebo usmrcení označovaného zvířete, a to v asanačním podniku nebo na jatkách; chovatel může sejmout identifikační prostředek z označovaného zvířete při domácí porážce označovaného zvířete nebo při neškodném odstraňování těla uhynulého nebo utraceného označovaného zvířete.</p> <p>8. Sejmout, případně odstranit identifikační prostředek z označovaného zvířete a nahradit jej jiným identifikačním prostředkem lze pouze</p> <p>a) dojde-li k poškození identifikačního prostředku, které znemožňuje identifikaci označovaného zvířete, anebo se údaje na něm uvedené stanou nečitelnými (odstavec 6),</p> <p>b) v případech stanovených ve vyhlášce.</p> <p>136/2004 § 5</p> <p>§ 5 Obecné technické požadavky na ušní známky a známky pro označování běžců</p> <p>(1) Ušní známky a známky pro označování běžců musí být</p> <p>a) zhotoveny z materiálu, který je odolný proti opotřebení, biologicky inertní, nedráždivý a zdravotně nezávadný,</p> <p>b) zhotoveny tak, aby svým tvarem a svou konstrukcí</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. byly uzpůsobeny k zavěšení do jednoho ušního boltce nebo křídla anebo kůže šíje zvířete, 2. minimalizovaly bolest a možnost poranění zvířete, 3. zajišťovaly trvalé připravení na zvířeti, 4. neumožňovaly opakované použití, c) neměnitelné, nezaměnitelné a čitelné po celou dobu života zvířete, d) označeny alfanumerickými znaky, které nelze odstranit; označení ručně psanými alfanumerickými je nepřipustné. 	<p>Článek 5</p> <p>I. Členské státy zajistí, aby byly dodržovány tyto obecné zásady:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) identifikačními značkami musí být zvířata označena dříve, než opustí hospodářství, ve kterém se narodila; b) žádná značka nesmí být odebrána nebo nahrazena bez schválení příslušného orgánu. Když se značka stane nečitelnou nebo dojde k její ztrátě, označí se zvíře novou značkou v souladu s tímto článkem; c) držitel musí zapsat každou novou značku do evidence uvedenou v článku 4 tak, aby byla zřejmá její souvislost se značkou přidělenou dříve; d) ušní značka uvedená v odst. 2 písm. a) musí odpovídat vzoru schválenému příslušným orgánem, musí být nepadělatelná a čitelná po celou dobu života zvířete. Nesmí být znovu použitelná a musí být taková, aby zůstala připravená na zvířeti, aniž by škodila jeho spokožené existenci. <p>2. <i>Zrušen</i></p> <p>3. Zvířata musí být označena co nejdříve a v každém případě před opuštěním hospodářství, a to pomocí ušní značky nebo tetování, které umožňují zjistit hospodářství, z něhož pocházejí, a provést zápis do seznamu uvedeného v čl. 3 odst. 1 písm. a), přičemž ve veškerých průvodních dokladech musí být tato značka uvedena.</p> <p>Do rozhodnutí podle článku 10 této směrnice a odchylně od čl. 3 odst. 1 písm. c) druhého</p>
---	--

<p>pododstavce směrnice 90/425/EHS mohou členské státy používat své vnitrostátní systémy pro přesuny zvířat na svém území. Tyto systémy musí umožnit zemědělskému podniku, odkud byla zvířata přesunuta, a zemědělskému podniku, kde se narodila, jejich identifikaci. Členské státy uvědomí Komisi o systémech, jež hodlají v případě prasat pro tento účel zavést od 1. července 1993. V souladu s postupem stanoveným v článku 18 směrnice 90/425/EHS může být členský stát požádán, aby změnil svůj systém, pokud nesplňuje zmíněný požadavek.</p> <p>Zvířata, jež jsou označena dočasnou identifikační značkou zásilky, musí být během přesunu doprovázena dokladem umožňujícím určit jejich původ, majitele, místo nakládky a místo určení.</p>	<p>(2) Vzory ušních známek a známek pro označování běžců uvedené v přílohách k této vyhlášce jsou z hlediska rozmístění alfanumerických znaků na nich uvedených a z hlediska požadavků stanovených v této vyhlášce na jejich velikost závazné.</p> <p>(3) K zavešování ušních známek a známek pro označování běžců se používají aplikační kleště.</p> <p>(4) Před zavešovením ušních známek a známek pro označování běžců se musí dezinfikovat části aplikačních kleští, které přicházejí do styku s tkání zvířete, ušní známky nebo známky pro označování běžců, které mají být zavešeny, a místo jejich zavešení.</p> <p>136/2004 § 18 – 21</p> <p>§ 18</p> <p>Způsoby a termíny označování prasat</p> <p>(1) Prasata se označují tetováním nebo ušní značkou.</p> <p>(2) Každé prase, jehož označování je chovatel povinen podle § 22 zákona zajistit, musí být označeno tetováním do levého ucha nebo tetováním na levou stranu těla anebo ušní značkou do levého ucha, a to před odstavením, nejpozději však před opuštěním hospodářství, ve kterém se narodilo.</p> <p>§ 19</p> <p>Tetování prasat</p> <p>(1) Tetování prasat musí obsahovat čtyřmístný alfanumerický kód, který musí vyjadřovat registrační číslo hospodářství, ve kterém se prase narodilo. Výška tetování musí být nejméně 6 mm.</p> <p>(2) Před označením prasete tetováním se musí dezinfikovat části tetovacích kleští, které přicházejí do styku s tkání zvířete, a místo tetování.</p> <p>(3) Způsoby označování prasat tetováním jsou uvedeny v příloze č. 3.</p> <p>§ 20</p> <p>Ušní známky používané pro označování prasat a jejich vzor</p> <p>(1) Pro označování prasat se používají plastové ušní známky, které musí být vysoké nejméně 25 mm, široké nejméně 25 mm a výška na nich uvedených alfanumerických znaků musí být nejméně 5 mm.</p> <p>(2) Plastová ušní známka používaná pro označování prasat musí obsahovat</p> <p>a) označení země původu - písmena "CZ" pro Českou republiku,</p> <p>b) čtyřmístný alfanumerický kód, který musí vyjadřovat část registračního čísla hospodářství, ve kterém se prase narodilo, uvedenou v § 2 písm. c) bodu 2,</p> <p>c) kód příslušného úřadu.</p>
---	--

<p>(3) Pro označování prasat se používají Vzor plastové ušní známky používané pro označování prasat a způsob jejího zavěšování jsou uvedeny v příloze č. 3.</p> <p>§ 21</p> <p>Způsoby a termíny označování prasat přemístěných z jiných členských států nebo dovezených ze třetích zemí</p> <p>(1) Prasata přemístěná z jiných členských států nebo dovezená ze třetích zemí na hospodářství se označují způsobem uvedeným v § 18 až 20 nejpozději do 7 dnů ode dne příchodu do místa určení, s výjimkou prasat přemístěných nebo dovezených k účasti na svodu zvířat. Alfanaumerický kód uvedený v § 20 odst. 2 písm. b) musí v případě prasat přemístěných z jiných členských států nebo dovezených ze třetích zemí vyjadřovat registrační číslo hospodářství, na které byla prasata přemístěna nebo dovezena.</p> <p>(2) Pokud dojde k dalšímu přemístění prasat dovezených k účasti na svodu zvířat na jiné hospodářství, označují se tato prasata způsobem uvedeným v § 18 až 20 nejpozději do 7 dnů ode dne příchodu do místa určení. Alfanaumerický kód uvedený v § 20 odst. 2 písm. b) musí v případě prasat přemístěných z jiných členských států nebo dovezených ze třetích zemí vyjadřovat registrační číslo hospodářství, na které byla prasata přemístěna nebo dovezena.</p> <p>(3) Prasatům přemístěným z jiných členských států nebo dovezeným ze třetích zemí přímo na jatka se ponechá původní označení, pokud jsou zvířata poražena do 30 dnů ode dne příchodu do místa určení nebo ode dne pohraniční veterinární kontroly.</p> <p>154/2000 §22 (5)</p> <p>Označované zvířete, které není označené podle odstavce 1, nelze přemísťovat.</p>	
<p>7. Nařízení Komise (ES) č. 2629/97 ze dne 29. prosince 1997, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 820/97, pokud jde o ušní značky, evidenci hospodářství a pasy v rámci systému identifikace a evidence skotu (Úř. věst. č. L 354, 30. 12. 1997, s. 19) (911/2004, 499/2004)</p>	
<p>Gestor – MZe, odbor živočišných komodit, Ing. Miloš Lukášek</p>	
<p>Zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon)</p>	
<p>Vyhláška č. 136/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti označování zvířat a jejich evidence a evidence hospodářství a osob stanovených plemenářským zákonem</p>	
<p>Článek 6</p>	<p>Přímo aplikovatelné v české legislativě</p>
<p>I. Pasy obsahují alespoň toto:</p> <p>(a) údaje podle čl. 14 odst. 3 bodu C1 první až sedmé odrážky směrnice 64/432/EHS;</p> <p>(b) údaje podle:</p> <ul style="list-style-type: none"> - čl. 14 odst. 3 bodu C2 druhé odrážky směrnice 64/432/EHS nebo - čl. 14 odst. 3 bodu C2 první odrážky, pokud je databáze stanovena v článku 5 nařízení (ES) č. 820/97 zcela funkční; 	

- (c) podpis držitele nebo držitelů, s výjimkou přepravce. Pokud je databáze zcela funkční podle čl. 6 odst. 3 první odrážky nařízení (ES) č. 820/97, je v pase uveden pouze podpis posledního držitele;
- (d) název vydávajícího orgánu;
- (e) datum vystavení pasu.
2. Aniž jsou dotčena ustanovení kapitoly I bodu A.1 přílohy směrnice Rady 91/628/EHS², pokud je tele do čtyř týdnů věku přemístěno, mohou členské státy stanovit, aby musl být doprovázeno dočasným dokladem, který obsahuje alespoň údaje podle odstavce 1, a to ve formátu schváleném příslušným orgánem.
- Dočasný doklad vystaví první držitel telete a s výjimkou přepravců ho doplní každý další držitel telete. Držitel předloží dočasný doklad příslušnému orgánu předtím, než zvíře dosáhne čtyř týdnů věku nebo během sedmi dní, pokud zvíře zemřelo nebo bylo poraženo před věkem čtyř týdnů. Pokud je tele ještě naživu, vystaví příslušný orgán pas během 14 dní po přijetí dočasného dokladu. Pas uvádí veškeré podrobnosti o přemísťování telete, jak byly zaznamenány v dočasném dokladu.
- Pokud je pupík zhojený, může být tele doprovázen dočasným dokladem přemístěno mezi hospodářstvími pouze dvakrát. Pro účely tohoto odstavce se přemístění mezi dvěma hospodářstvími prostřednictvím trhu nebo sběrného centra pro telata považuje za jedno přemístění, pokud trh nebo sběrné centrum pro telata může na požádání příslušných orgánů poskytnout úplný záznam uskutečněných transakcích.
3. Pokud jde o požadavek, aby každý držitel zvířat oznámil všechna přemístění, narození a smrti zvířete podle čl. 7 odst. 1 druhé odrážky nařízení (ES) č. 820/97, lhůtu, která má být dodržena, stanoví členský stát, ale pokud jde o narození, lhůta nesmí v žádném případě překročit 15 dní ode dne označení zvíře ušní značkou, a od 1. ledna 2000 lhůta nesmí překročit sedm dní ode dne označení zvíře ušní značkou.

Článek 8

Evidence obsahuje alespoň toto:

- (a) aktuální údaje podle čl. 14 odst. 3 bodu C1 první až čtvrté odrážky směrnice 64/432/EHS;
- (b) datum smrti zvířete v hospodářství;
- (c) v případě odchodu zvířat z hospodářství: jméno a adresu držitele, s výjimkou přepravce, nebo identifikační kód hospodářství, do kterého bylo zvíře přemístěno, a datum odchodu;
- (d) v případě příchodu zvířat do hospodářství: jméno a adresu držitele, s výjimkou přepravce, nebo identifikační kód hospodářství, ze kterého bylo zvíře přemístěno, a datum příchodu;
- (e) jméno a podpis zástupce příslušného orgánu, který kontroloval

evidenci a datum provedení kontroly.	
<p>8. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1760/2000 ze dne 17. července 2000 o systému identifikace a registrace skotu, o označování hovězího masa a výrobků z hovězího masa a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 820/97 (Úř. věst. č. L 204, 11. 8. 2000, s. 1)</p> <p>Gestor – MZe, odbor živočišných komodit, Ing. Miloš Lukášek</p>	
<p>Zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon) Vyhláška č. 136/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti označování zvířat a jejich evidence a evidence hospodářství a osob stanovených plemenářským zákonem Některé doplňující požadavky pro označování hovězího masa a výrobků z něj jsou stanoveny ve vyhlášce č. 326/2001 Sb. (prováděcí vyhláška k zákonu o potravinách).</p>	<p>Přímo aplikovatelné v české legislativě</p>
<p>Článek 3</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Systém identifikace a evidence zvířat zahrnuje tyto prvky: <ol style="list-style-type: none"> a) identifikační značky pro identifikaci jednotlivých zvířat; b) aktualizovanou evidenci v každém hospodářství; c) doklady o přesunu; d) ústřední evidenci nebo počítačovou databázi. 2. Komise a příslušný orgán dotyčného členského státu musí mít přístup ke všem informacím pokrytým tímto nařízením. Členské státy a Komise učiní nutná opatření k zajištění přístupu k uvedeným informacím všem dotčeným stranám, včetně spotřebitelských organizací uznaných členským státem, za předpokladu, že jsou splněny požadavky na ochranu údajů a důvěrnosti předepsané vnitrostátními právními předpisy. <p style="text-align: center;">Článek 4</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Všechna zvířata v hospodářství narozená po 9. červenci 2005 se po narození identifikují v souladu s odstavcem 2 ve lhůtě, kterou stanoví členský stát, v každém případě však předtím, než zvíře opustí hospodářství, kde se narodilo. Uvedená lhůta nesmí být delší než šest měsíců. Odchylně od uvedeného ustanovení mohou členské státy lhůtu prodloužit, ta však u zvířat chovaných v podmínkách extenzivního hospodaření nebo pod širým nebem nesmí přesáhnout devět měsíců. Dotyčné členské státy uvědomí Komisi o příznané odchylce. V případě potřeby mohou být postupem podle čl. 13 odst. 2 stanovena prováděcí pravidla. 2. <ol style="list-style-type: none"> a) Zvířata se identifikují první identifikační značkou, která splňuje požadavky oddílu A.1 až A.3 přílohy, a b) druhou identifikační značkou schválenou příslušným orgánem, splňující 	

	<p>technické parametry uvedené v oddílu A.4 přílohy.</p>
<p>c) Do data uvedeného v čl. 9 odst. 3 však může být druhá identifikační značka nahrazena systémem stanoveným v oddílu A.5 přílohy, s výjimkou případu zvířat určených pro obchod uvnitř Společenství.</p> <p>d) Členské státy, jež zavedou systém uvedený v písmenu c), požádají Komisi o jeho schválení postupem podle čl. 13 odst. 2. K tomuto účelu přezkoumá Komise doklady předložené členskými státy a provede auditu nutné pro zhodnocení systému. Po ukončení auditů předloží Komise Stálému výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat do 90 dnů od obdržení žádosti o schválení zprávu spolu s návrhem vhodných opatření.</p>	<p>3. U jatečných zvířat před dosažením stáří 12 měsíců, jež nejsou určena ani pro obchodování uvnitř Společenství, ani na vývoz do třetích zemí, mohou však příslušné orgány povolit identifikační metodu popsanou v oddílu A.7 přílohy jako alternativní způsob identifikace uvedený v odstavci 2.</p> <p>4. Každé zvíře dovezené ze třetí země, které prošlo kontrolami stanovenými směrnicí 91/496/EHS po 9. červenci 2005 a jež zůstává na území Společenství, se identifikuje v souladu s odstavcem 2 v hospodářství určení, kde se chovají hospodářská zvířata, ve lhůtě stanovené členským státem, nejpozději však do 14 dnů od provedení kontrol a v každém případě předtím, než zvíře hospodářství opustí.</p> <p>Původní identifikace provedená třetí zemí se zanese do evidence hospodářství podle článku 5 spolu s identifikačním kódem mu přiděleným členským státem určení. Identifikace podle odstavce 1 však není nutná u jatečného zvířete, dopraví-li se zvíře ze stanoviště hraniční veterinární kontroly přímo na jatka v členském státě, kde se provedou kontroly zmíněné v prvním pododstavci, a zvíře se porazí do pěti pracovních dnů po provedení kontrol.</p> <p>5. Každému zvířeti pocházejícímu z jiného členského státu se ponechá jeho původní identifikace.</p> <p>6. Žádná identifikační značka nesmí být bez povolení příslušného orgánu odstraněna nebo nahrazena. Pokud se identifikační značka stala nečitelnou, nebo se ztratila, použije se co nejdříve značka náhradní se stejným kódem, v souladu s tímto článkem. Kromě kódu a na rozdíl od něj může být náhradní identifikační značka opatřena označením s výrobním číslem náhradní značky.</p> <p>Příslušný orgán však může pod podmínkou vlastní kontroly povolit, aby náhradní identifikační značka nesla jiný kód, pokud však není ohrožena dohledatelnost, zejména v případě, kdy jsou zvířata identifikována podle odstavce 3.</p> <p>7. Identifikační značky se přidělují hospodářství, rozdělují a aplikují zvířatům způsobem stanoveným příslušným orgánem.</p> <p>8. Členské státy sobě navzájem a Komisi sdělí vzor značky a způsob identifikace</p>

<p>používané na jejich území.</p> <p>9. Do data uvedeného v čl. 9 odst. 3 zajistí členské státy, které dobrovolně zavedly elektronický způsob identifikace v souladu s ustanoveními oddílů A.4 a A.6 přílohy, aby byla jednotlivá elektronická identifikační čísla a charakteristika použitých značek uvedena v příslušném osvědčení podle směrnice 91/68/EHS doprovázejícím zvířata určená pro obchod uvnitř Společenství.</p>	<p><i>Článek 5</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Každý držitel zvířat, s výjimkou přepravců, vede aktualizovanou evidenci obsahující alespoň ty informace, jež jsou uvedeny v oddílu B přílohy. 2. Členské státy mohou vyžadovat, aby držitelé do evidence zmíněné v odstavci 1 zanesli další informace kromě těch, jež jsou uvedeny v oddílu B přílohy. 3. Evidenční rejstřík má formát schválený příslušným orgánem, je veden ručně nebo elektronicky a je v hospodářství na požádání kdykoli k dispozici příslušnému orgánu po minimální dobu, kterou stanoví příslušný orgán, jež však nesmí být kratší tři let. 4. Odchylně od odstavce 1 je evidence informací vyžadovaných v oddílu B přílohy nepovinná v každém členském státě, kde funguje ústřední počítačová databáze, která již tyto informace obsahuje. 5. Každý držitel dodá příslušnému orgánu na požádání veškeré informace týkající se původu, identifikace, případně určení zvířat, které držitel vlastnil, choval, přepravoval, obchodoval nebo porazil za poslední tři roky. 6. Členské státy sobě navzájem a Komisi sdělí vzor evidence používané v zemědělských podnicích na svém území, případně informují o příznané odchylce od ustanovení odstavce 1.
<p>8a. Nařízení Rady (ES) č. 21/2004 ze dne 17. prosince 2003 o stanovení systému identifikace a evidence ovcí a koz a o změně nařízení (ES) č. 1782/2003 a směrnice 92/102/EHS a 64/432/EHS (Úř. věst. č. L 5, 9, 1. 2004, s. 8)</p>	<p>Gestor – MZe, odbor živočišných komodit, Ing. Miloš Lukášek</p>
<p>Zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon) Vyhláška č. 136/2004 Sb., kterou se stanoví podrobnosti označování zvířat a jejich evidence a evidence hospodářství a osob stanovených plemenářským zákonem</p>	<p>Přímo aplikovatelné v české legislativě</p>
<p><i>Článek 3</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Systém identifikace a evidence zvířat zahrnuje tyto prvky: <ol style="list-style-type: none"> a) identifikační značky pro identifikaci jednotlivých zvířat; b) aktualizovanou evidenci v každém hospodářství; c) doklady o přesunu; d) ústřední evidenci nebo počítačovou databázi. 2. Komise a příslušný orgán dotyčného členského státu musí mít přístup ke všem informacím pokrytým tímto nařízením. Členské státy a Komise učiní nutná opatření k zajištění přístupu k uvedeným informacím všem dotčeným stranám, včetně 	

spotřebitelských organizací uznaných členským státem, za předpokladu, že jsou splněny požadavky na ochranu údajů a důvěrnosti předešlého vnitrostátními právními předpisy.

Článek 4

1. Všechna zvířata v hospodářství narozená po 9. červenci 2005 se po narození identifikují v souladu s odstavcem 2 ve lhůtě, kterou stanoví členský stát, v každém případě však předtím, než zvíře opustí hospodářství, kde se narodilo. Uvedená lhůta nesmí být delší než šest měsíců.
Odchylně od uvedeného ustanovení mohou členské státy lhůtu prodloužit, ta však u zvířat chovaných v podmínkách extenzivního hospodaření nebo pod širým nebem nesmí přesáhnout devět měsíců. Dotyčné členské státy uvědomí Komisi o příznané odchylce. V případě potřeby mohou být postupem podle čl. 13 odst. 2 stanovena prováděcí pravidla.
2. a) Zvířata se identifikují první identifikační značkou, která splňuje požadavky oddílu A.1 až A.3 přílohy, a
b) druhou identifikační značkou schválenou příslušným orgánem, splňující technické parametry uvedené v oddílu A.4 přílohy.
c) Do data uvedeného v čl. 9 odst. 3 však může být druhá identifikační značka nahrazena systémem stanoveným v oddílu A.5 přílohy, s výjimkou případu zvířat určených pro obchod uvnitř Společenství.
d) Členské státy, jež zavedou systém uvedený v písmenu c), požádají Komisi o jeho schválení postupem podle čl. 13 odst. 2. K tomuto účelu přezkoumá Komise doklady předložené členskými státy a provede audity nutné pro zhodnocení systému. Po ukončení auditů předloží Komise Stálému výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat do 90 dnů od obdržení žádosti o schválení zprávu spolu s návrhem vhodných opatření.
3. U jatečných zvířat před dosažením stáří 12 měsíců, jež nejsou určena ani pro obchodování uvnitř Společenství, ani na vývoz do třetích zemí, mohou však příslušné orgány povolit identifikační metodu popsanou v oddílu A.7 přílohy jako alternativní způsob identifikace uvedený v odstavci 2.
4. Každé zvíře dovezené ze třetí země, které prošlo kontrolami stanovenými směrnicí 91/496/EHS po 9. červenci 2005 a jež zůstává na území Společenství, se identifikuje v souladu s odstavcem 2 v hospodářství určení, kde se chovají hospodářská zvířata, ve lhůtě stanovené členským státem, nejpozději však do 14 dnů od provedení kontrol a v každém případě předtím, než zvíře hospodářství opustí.
Původní identifikace provedená třetí zemí se zanesou do evidence hospodářství podle článku 5 spolu s identifikačním kódem mu přiděleným členským státem určení.
Identifikace podle odstavce 1 však není nutná u jatečného zvířete, dopraví-li se zvíře ze stanoviště hraniční veterinární kontroly přímo na jatka v členském státě, kde se provedou kontroly zmíněné v prvním pododstavci, a zvíře se porazí do pěti pracovních dnů po provedení kontrol.

	<p>5. Každému zvířeti pocházejícímu z jiného členského státu se ponechá jeho původní identifikace.</p> <p>6. Žádná identifikační značka nesmí být bez povolení příslušného orgánu odstraněna nebo nahrazena. Pokud se identifikační značka stala nečitelnou, nebo se ztratila, použije se co nejdříve značka náhradní se stejným kódem, v souladu s tímto článkem. Kromě kódu a na rozdíl od něj může být náhradní identifikační značka opatřena označením s výrobním číslem náhradní značky.</p> <p>Příslušný orgán však může pod podmínkou vlastní kontroly povolit, aby náhradní identifikační značka nesla jiný kód, pokud však není ohrožena dohledatelnost, zejména v případě, kdy jsou zvířata identifikována podle odstavce 3.</p> <p>7. Identifikační značky se přidělují hospodářství, rozdělují a aplikují zvířatům způsobem stanoveným příslušným orgánem.</p> <p>8. Členské státy sobě navzájem a Komisi sdělí vzor značky a způsob identifikace používané na jejich území.</p> <p>9. Do data uvedeného v čl. 9 odst. 3 zajistí členské státy, které dobrovolně zavedly elektronický způsob identifikace v souladu s ustanoveními oddílů A.4 a A.6 přílohy, aby byla jednotlivá elektronická identifikační čísla a charakteristika použitých značek uvedena v příslušném osvědčení podle směrnice 91/68/EHS doprovázejícím zvířata určená pro obchod uvnitř Společenství.</p> <p style="text-align: center;"><i>Článek 5</i></p> <p>1. Každý držitel zvířat, s výjimkou přepravců, vede aktualizovanou evidenci obsahující alespoň ty informace, jež jsou uvedeny v oddílu B přílohy.</p> <p>2. Členské státy mohou vyžadovat, aby držitelé do evidence zmíněné v odstavci 1 zanesli další informace kromě těch, jež jsou uvedeny v oddílu B přílohy.</p> <p>3. Evidenční rejstřík má formát schválený příslušným orgánem, je veden ručně nebo elektronicky a je v hospodářství na požádání kdykoli k dispozici příslušnému orgánu po minimální dobu, kterou stanoví příslušný orgán, jež však nesmí být kratší tři let.</p> <p>4. Odchylně od odstavce 1 je evidence informací vyžadovaných v oddílu B přílohy nepovinná v každém členském státě, kde funguje ústřední počítačová databáze, která již tyto informace obsahuje.</p> <p>5. Každý držitel dodá příslušnému orgánu na požádání veškeré informace týkající se původu, identifikace, případně určení zvířat, které držitel vlastnil, choval, přepravoval, obchodoval nebo porazil za poslední tři roky.</p> <p>6. Členské státy sobě navzájem a Komisi sdělí vzor evidence používané v zemědělských podnicích na svém území, případně informují o příznané odchylce od ustanovení odstavce 1.</p>
--	---

9. Směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (Úř. věst. č. L 230, 19. 8. 1991, s. 1)

Gestor – Státní rostlinolékařská správa

<p>Zákon č. 326/2004 Sb. o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, dále jen „zákon“. Vyhláška č. 329/2004 Sb., o přípravcích a dalších prostředcích na ochranu rostlin, dále jen „vyhláška“. Vyhláška č. 327/2004 Sb., o ochraně včel, zvěře, vodních organismů a dalších nečlověčích organismů při použití přípravků na ochranu rostlin.</p>	<p>Článek 3</p> <p>1. Členské státy stanoví, že na jejich území mohou být uvedeny na trh a používány pouze přípravky na ochranu rostlin, které povolily v souladu s touto směrnicí, kromě případů, kdy jsou přípravky určeny k použití podle článku 22.</p>	<p>326/2004 §31 (1)</p> <p>Přípravek, s výjimkou přípravků, které jsou určeny k použití podle § 44 a 45, souběžných přípravků podle § 53 a přípravků povolených k použití podle § 37 odst. 2, může být uváděn na trh a používán, je-li registrován rostlinolékařskou správou. Uváděním přípravku na trh je každá dodávka za úplatu nebo bezúplatná, s výjimkou dodávek určených k uskladnění, po němž následuje vývoz z území Evropských společenství nebo likvidace; dovoz přípravku na území Evropských společenství se rovněž považuje za uvádění na trh.</p>
<p>2. Členské státy nesmějí z důvodu, že přípravek na ochranu rostlin není povolen pro použití na jejich území, bránit výrobě, skladování nebo pohybu těchto přípravků určených k použití v jiném členském státě, pokud:</p> <ul style="list-style-type: none"> – je přípravek povolen v jiném členském státě, a – jsou splněny požadavky inspekce stanovené členskými státy za účelem zajištění souladu s ustanovením odstavce 1. 	<p>326/2004 §31(3)</p> <p>Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahuje na přípravky, které jsou na území České republiky vyráběny, skladovány nebo převáženy s určením pro použití v jiném členském státě Evropské unie, za předpokladu, že</p> <p>a) přípravek je v členském státě Evropské unie registrován a</p> <p>b) jsou splněny požadavky dozoru, stanovené příslušným členským státem Evropské unie pro uvádění přípravků na trh a jejich používání.</p>	<p>326/2004 §31(4)</p> <p>Přípravek musí být používán v souladu s podmínkami stanovenými rozhodnutím o jeho registraci a prováděcím právním předpisem, a to podle označení a při dodržení zásad správné praxe v ochranné rostlin, popřípadě i zásad integrované ochrany rostlin.</p> <p>Vyhl. 329/2004 §2(1)</p> <p>Podmínkami používání přípravku na ochranu rostlin (dále jen "přípravek") se rozumí</p> <p>a) jeho použití podle pokynů, jimiž je označen (správné použití přípravku),</p> <p>b) zabránění kontaminace vody a poškození ostatních složek životního prostředí včetně zdraví zvířat 2) v důsledku použití přípravku,</p> <p>c) dodržení zásad integrované ochrany rostlin, je-li to objektivně možné.</p>
<p>4. Členské státy stanoví, že účinné látky nesmějí být uvedeny na trh, pokud</p> <ul style="list-style-type: none"> – nejsou klasifikovány, baleny a označeny podle směrnice 67/548/EHS, a – v případě účinné látky, která nebyla uvedena na trh do dvou let od oznámení této směrnice, nebyla dokumentace zaslána členským státům a Komisi podle článku 6 s prohlášením, že je tato účinná látka určena pro použití specifikované v čl. 2 odst. 1. <p>Tato podmínka se nevztahuje na účinné látky určené pro použití podle článku 22.</p>	<p>326/2004 §31 (5)</p> <p>Účinná látka ve formě přípravku nesmí být uváděna na trh, jestliže:</p> <p>a) není klasifikována, balena a označena podle požadavků stanovených prováděcím právním předpisem,</p> <p>b) dokumentační soubor údajů o nové účinné látce nebyl předán členským státům Evropské unie a Komisi podle předpisu Evropských společenství, 1) včetně prohlášení, že tato účinná látka je určena pro použití ve formě přípravku; tato podmínka se nevztahuje na účinné látky určené pro použití podle § 44 a 45.</p>	

<p>10. Směrnice Rady 96/22/ES ze dne 29. dubna 1996 o zákazu používání některých látek s hormonálním nebo tyreostatickým účinkem a beta-sympatomimetik v chovech zvířat a o zrušení směrnice 81/602/EHS, 88/146/EHS a 88/299/EHS (Úř. věst. č. L 125, 23. 5. 1996, s. 3)</p>	<p>Gestor – Státní veterinární správa, Ing. Ondrášek</p> <p>Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů</p> <p>Vyhláška č. 291/2003 Sb., o zákazu podávání některých látek zvířatům, jejichž produkty jsou určeny k výživě lidí, a o sledování (monitoringu) přítomnosti nepovolených látek, reziduí a látek kontaminujících, pro něž by živočišné produkty mohly být škodlivé pro zdraví lidí, u zvířat a v jejich produktech, ve znění vyhlášky č. 232/2005 Sb.</p>	<p>291/2003 ve znění 232/2005: § 3</p> <p>Není-li dále stanoveno jinak, nesmí být</p> <p>b) podávány hospodářským zvířatům nebo živočichům vodního hospodářství látky uvedené pod písmenem a), jakož i látky s estrogením, androgením nebo gestagením účinkem.</p> <p>§ 4</p> <p>(1) Hospodářská zvířata a živočišné vodního hospodářství, kterým byly podány látky uvedené v § 3 písm. b), nesmí být chováni v hospodářství, které není pod státním veterinárním dozorem vykonávaným v souladu s § 52 zákona a speciálně zaměřeným na kontrolu podávání těchto látek hospodářským zvířatům a živočichům vodního hospodářství (dále jen „cílený dozor“).</p> <p>(2) Hospodářská zvířata, v nichž jsou obsaženy látky uvedené v § 3 písm. b), anebo u nichž byla stanovena přítomnost těchto látek, nelze uvádět do oběhu nebo porážet k lidské spotřebě, pokud nelze prokázat, že tato zvířata byla ošetřena v souladu s § 5, 6 nebo § 6a.</p> <p>(3) Maso pocházející ze zvířat uvedených v odstavcích 1 a 2 nesmí být ani uváděno do oběhu, ani dále zpracováváno.</p> <p>(4) Živočichy vodního hospodářství, kterým byly podány látky uvedené v § 3 písm. b), jakož i výrobky, jež z těchto živočichů pocházejí, nelze uvádět do oběhu k lidské spotřebě.</p>	<p>291/2003 ve znění 232/2005: § 5</p> <p>(1) V rámci léčebného ošetření je možno podávat</p> <p>a) hospodářským zvířatům registrované veterinární léčivé přípravky obsahující testosteron a progesteron včetně derivátů těchto látek, které mohou být v organizmu v místě podání snadno hydrolyzovány na výchozí sloučeniny (vlastní léčivé látky). Tyto veterinární léčivé přípravky musí splňovat požadavky stanovené zvláštním právním předpisem²⁾ na jejich uvádění do oběhu a mohou být podávány pouze jednoznačně identifikovaným hospodářským zvířatům, a to injekčně, anebo v případě léčby ovarianálních dysfunkcí ve formě vaginálních spirál (nikoli implantací),</p> <p>b) koňovitým a zvířatům v zájmovém chovu perorálně registrované veterinární léčivé přípravky obsahující allyltrenbolon, anebo beta agonisty, a to v souladu s rozhodnutím o registraci,</p>	<p>291/2003 ve znění 232/2005: § 5</p> <p>(1) V rámci léčebného ošetření je možno podávat</p> <p>a) hospodářským zvířatům registrované veterinární léčivé přípravky obsahující testosteron a progesteron včetně derivátů těchto látek, které mohou být v organizmu v místě podání snadno hydrolyzovány na výchozí sloučeniny (vlastní léčivé látky). Tyto veterinární léčivé přípravky musí splňovat požadavky stanovené zvláštním právním předpisem²⁾ na jejich uvádění do oběhu a mohou být podávány pouze jednoznačně identifikovaným hospodářským zvířatům, a to injekčně, anebo v případě léčby ovarianálních dysfunkcí ve formě vaginálních spirál (nikoli implantací),</p> <p>b) koňovitým a zvířatům v zájmovém chovu perorálně registrované veterinární léčivé přípravky obsahující allyltrenbolon, anebo beta agonisty, a to v souladu s rozhodnutím o registraci,</p>
<p><i>Článek 3</i></p> <p>Členské státy zakáží v případě látek uvedených na seznamu v příloze II úplně, a v případě látek uvedených na seznamu v příloze III prozatímně</p> <p>a) podávání těchto látek hospodářským zvířatům nebo vodním živočichům, jakýmkoliv způsobem;</p> <p>b) – držení v hospodářství zvířat uvedených v písmenu a), pokud nejsou pod úředním dohledem, a</p> <p>– uvádění na trh nebo porážení hospodářských zvířat pro lidskou spotřebu, která obsahují látky podle přílohy II a III, nebo u kterých byla zjištěna přítomnost takových látek, pokud nebylo prokázáno, že dotyčná zvířata byla ošetřena v souladu s články 4, 5 nebo 5a;</p> <p>c) uvádění na trh pro lidskou spotřebu vodních živočichů, kterým byly podávány výše uvedené látky a výrobků z takových živočichů;</p> <p>d) uvádění na trh masa ze zvířat uvedených v písmenu b);</p> <p>e) zpracovávání masa uvedeného v písmenu d).</p>	<p><i>Článek 4</i></p> <p>Odehlně od článků 2 a 3 mohou členské státy povolit:</p> <p>1. podávat hospodářským zvířatům za léčebným účelem testosteron a progesteron nebo deriváty těchto látek, které mohou být po resorpci v místě aplikace lehcce převedeny zpět na výchozí sloučeniny hydrolyzou. Veterinární léky použité k léčebnému ošetření musí splňovat požadavky pro uvádění na trh stanovené směrnicí 81/851/EHS a smí být podávány pouze veterinárním lékařem injekčně, nebo ve formě vaginálních spirál k ošetření ovarianální dysfunkce, a to pouze jednoznačně identifikovaným hospodářským zvířatům, v žádném případě ne implantací. Ošetření identifikovaných zvířat musí odpovídat veterinárnímu lékařem zaregistrovat. Tento veterinární lékař musí do registru, který má vyhovovat smyslu směrnice 81/851/EHS, zaznamenat přinejmenším následující údaje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - druh ošetření, - druh povoleného přípravku, - datum ošetření, 			

<p>- totožnost ošetřeného zvířete. Registr musí být příslušnému orgánu na vyžádání zpřístupněn; 2. podat pro léčebné účely schválená veterinární léčiva obsahující: i) allyltrenbolon, podávaný orálně, nebo beta-sympatomimetika koňovitým a zvířatům v zájmovém chovu, pokud jsou podávána v souladu s návodem výrobce; ii) beta-sympatomimetika v injekční formě k zmírnění kontrakcí dělohy u krav při porodu. Tyto látky musí podávat pouze veterinární lékař, nebo v případě veterinárních léčiv uvedených v bodě i) se podávají jen pod jeho přímou odpovědností; odpovědný veterinární lékař zaneše toto ošetření do registru, přičemž zaznamená nejméně údaje uvedené v bodě 1. Chovatelům je zakázáno držení veterinárních léčiv obsahujících beta-sympatomimetika, která jsou použitelná pro zmírnění kontrakcí dělohy. Bez újmy prvního pododstavce bodu 2 ii) je však léčebné ošetření zakázáno v případě užítkových zvířat, včetně chovných zvířat na konci jejich reprodukčního života.</p>	<p>c) kravám při teleni registrované veterinární léčivé přípravky obsahující beta agonisty, a to injekčně za účelem vyvolání tokolýzy. (2) Veterinární léčivé přípravky uvedené v odstavci 1 podává pouze veterinární lékař s výjimkou přípravků uvedených pod písmenem b), které může podat i jiná osoba pod odpovědností veterinárního lékaře. (3) Podávání veterinárních léčivých přípravků uvedených v odstavci 1 musí veterinární lékař zaznamenat v evidenci vedené podle zákona a podle zvláštního právního předpisu²⁾, a to včetně údajů o druhu a datu ošetření, druhu veterinárního léčivého přípravku a totožnosti ošetřeného zvířete. (4) Veterinární léčivé přípravky uvedené v odstavci 1 písm. c) nelze podávat v rámci léčebného ošetření hospodářským zvířatům, jež nejsou chovnými zvířaty (dále jen „užitková zvířata“), jakož i chovným zvířatům, u nichž se nadále nepočítá s využíváním jejich reprodukčních schopností. (5) Chovatelé nesmí vlastnit ani přechovávat veterinární léčivé přípravky uvedené v odstavci 1 písm. c). 166/1999 ve znění pozdějších předpisů: § 5 (2) Chovatel, který jako podnikatel¹⁰⁾ chová hospodářská zvířata pro účely podnikání, je dále povinen b) uvádět do oběhu pouze zvířata, kterým nebyly podávány nepovolené nebo zakázané⁴⁾ látky nebo přípravky (§ 19), vést záznamy o tom, kdy a které léčivé přípravky a látky, jimiž mohou být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, byly podány zvířatům, neprodleně předkládat tyto záznamy veterinárnímu lékaři, aby v nich zaznamenal podání léčivých přípravků zvířatům nebo očkování zvířat, uchovávat tyto záznamy nejméně po dobu 5 let a dodržovat ochranné lhůty, § 53 (1) Úřední veterinární lékaři orgánů veterinární správy a veterinární lékaři Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra pověření výkonem státního veterinárního dozoru (dále jen "veterinární inspektor") jsou oprávněni při jeho výkonu b) vyžadovat potřebné doklady, údaje a ústní nebo písemná vysvětlení a pořizovat fotodokumentaci týkající se předmětu dozoru a kontrolovaných osob, 291/2003 ve znění 232/2005: § 6 (1) V rámci zootechnického ošetření je možno podávat jednoznačně identifikovaným hospodářským zvířatům registrované veterinární léčivé přípravky s estrogenem (s výjimkou 17-beta-estradiolu a jeho esterů), androgenem nebo gestagenem účinkem. (2) Ide-ii o živočišny vodního hospodářství, mohou být rybi násadě podávány během prvních</p>
<p>článek 5 Odchylně od čl. 3 písm. a) a aniž je dotčen článek 2, mohou členské státy povolit podávání hospodářským zvířatům, za účelem zootechnického ošetření, veterinárních léčivých přípravků (jiných než 17-beta-estradiolu a jeho esterických derivátů) s estrogeny, androgeny nebo gestageny účinky, která jsou povolena v souladu se směrnicí 2001/82/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu</p>	

<p>Společností týkajícího se veterinárních léčivých přípravků. Tato veterinární léčiva musí podávat veterinární lékář jednoznačně identifikovaným zvířatům; ošetření musí být odpovídajícím veterinárním lékářem zaregistrováno v souladu s čl. 4 bodem 1.</p> <p>Členské státy však mohou povolit, aby synchronizace říje, jakož i příprava dárkyň a příjemkyň pro implantaci embryí nebyla provedena přímo veterinárním lékářem, ale pouze na jeho odpovědnost.</p> <p>Pokud jde o živočišny vodního hospodářství, rybí násada může být během prvních tří měsíců ošetřena za účelem sexuální inverze veterinárními léčivy s androgenním účinkem, schválenými v souladu se směrnici 81/851/EHS a 81/852/EHS.</p> <p>V případech uvedených v tomto článku vystaví veterinární lékář jednorázový předpis, kde upřesní příslušné ošetření a množství požadovaného přípravku a předepsané přípravky zaznamenané do registru.</p> <p>Zootechnické ošetření je však zakázáno v případě užitkových zvířat, včetně období výkrmu chovných zvířat na konci jejich reprodukčního života.</p>	<p>3 měsíců registrované veterinární léčivé přípravky, které mají androgenní účinek, a to za účelem inverze pohlaví.</p> <p>(3) Veterinární léčivé přípravky uvedené v odstavci 1 podává veterinární lékář, veterinární léčivé přípravky uvedené v odstavci 2 může podat i jiná osoba pod odpovědností veterinárního lékáře.</p> <p>(4) Nepodává-li veterinární lékář registrovaný veterinární léčivý přípravek osobně, vystaví předpis, v němž uvede důvod podání a množství přípravku a zajistí, aby na vystavený předpis nebylo možno vydat předepsaný přípravek opakovaně.</p> <p>(5) Pro zaznamenávání podaného registrovaného veterinárního léčivého přípravku podle tohoto ustanovení platí § 5 odst. 3 obdobně.</p> <p>(6) Veterinární léčivé přípravky uvedené v odstavci 1 nelze podávat v rámci zootechnického ošetření užitkovým zvířatům a chovným zvířatům, u nichž se nadále nepočítá s využíváním jejich reprodukčních schopností.</p>
<p>Článek 5a</p> <p>1. Odchylně od čl. 3 písm. a), a aniž jsou dotčeny články 2 a 11a, mohou členské státy povolit podávání hospodářským zvířatům veterinárních léčivých přípravků obsahujících 17-beta-estradiol nebo jeho esterické deriváty pro:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ošetření macerace nebo mumifikace plodu, nebo - ošetření pyometry skotu, <p>v souladu se směrnicí 2001/82/ES.</p> <p>2. Odchylně od čl. 3 písm. a) a aniž je dotčen článek 2, mohou členské státy povolit podávání hospodářským zvířatům veterinárních léčivých přípravků obsahujících 17-beta-estradiol nebo jeho esterické deriváty k vyvolání říje skotu, koní, ovcí a koz až do 14. října 2006, v souladu se směrnicí 2001/82/ES.</p> <p>3. Ošetření hospodářského zvířete, které bylo jasně identifikováno, musí provádět veterinární lékář osobně. Toto ošetření musí být zapsáno odpovědným veterinárním lékářem. Ten musí zapsat do registru, jímž může být registr stanovený ve směrnici 2001/82/ES, alespoň tyto údaje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - typ podaného léčivého přípravku, - druh ošetření, - datum ošetření, - identita ošetřeného zvířete, - datum uplynutí ochranné lhůty. <p>Registr musí být k dispozici příslušnému orgánu na požádání.</p> <p>Chovatelům hospodářských zvířat se zakazuje držet ve svých hospodářstvích veterinární léčivé přípravky obsahující 17-beta-estradiol nebo jeho esterické deriváty.</p>	<p>291/2003 ve znění 232/2005: § 6a</p> <p>(1) Jednoznačně identifikovaným hospodářským zvířatům je možno v souladu se zvláštním právním předpisem²⁾ podávat registrované veterinární léčivé přípravky, které obsahují 17-beta-estradiol nebo jeho estery, za účelem</p> <ul style="list-style-type: none"> a) ošetření v případech macerace nebo mumifikace plodu u skotu, b) ošetření pyometry skotu, c) vyvolání říje u skotu, koní, ovcí a koz; za tímto účelem lze registrované veterinární léčivé přípravky, které obsahují 17-beta-estradiol nebo jeho estery, podávat do 14. října 2006. <p>(2) Veterinární léčivé přípravky podle odstavce 1 podává pouze veterinární lékář, který musí jejich podání zaznamenat v evidenci vedené podle zákona a zvláštního právního předpisu²⁾. V záznamu uvede zejména druh (název) podaného veterinárního léčivého přípravku, druh a datum ošetření, údaje o totožnosti ošetřeného zvířete a o skončení ochranné lhůty.</p> <p>(3) Pro vlastnictví a přechovávání veterinárních léčivých přípravků uvedených v odstavci 1 platí obdobně § 5 odst. 5.</p> <p>166/1999 ve znění pozdějších předpisů: § 5</p> <p>(2) Chovatel, který jako podnikatel¹⁰⁾ chová hospodářská zvířata pro účely podnikání, je dále povinen</p> <ul style="list-style-type: none"> b) uvádět do oběhu pouze zvířata, kterým nebyly podávány nepovolené nebo zakázané⁴⁾ látky nebo přípravky (§ 19), věst záznamy o tom, kdy a které léčivé přípravky a látky, jimiž mohou být nepříznivě ovlivněny živočišné produkty, byly podány zvířatům, neprodleně předkládat

- b) nevhodnou k lidské spotřebě.
3. Při rozhodování o tom, zda potravina je nebo není bezpečná, se berou v úvahu
- a) obvyklé podmínky použití potraviny spotřebitelem a v každé fázi výroby, zpracování a distribuce a
- b) informace poskytnuté spotřebiteli, včetně informací na štítku nebo dalších informací obecně dostupných spotřebiteli o tom, jak zamezit škodlivým účinkům určité potraviny nebo skupiny potravin na zdraví.
4. Při rozhodování o tom, zda je potravina škodlivá pro zdraví, se berou v úvahu
- a) pravděpodobné okamžité nebo krátkodobé nebo dlouhodobé účinky dotyčné potraviny nejen na zdraví osoby, která ji konzumuje, ale také na zdraví dalších generací;
- b) pravděpodobné kumulativní toxické účinky;
- c) zvláštní zdravotní citlivost určité skupiny spotřebitelů, je-li potravina pro tuto skupinu spotřebitelů určena.
5. Při rozhodování o tom, zda potravina není vhodná k lidské spotřebě, se bere v úvahu skutečnost, zda není potravina s ohledem na své zamýšlené použití nepřijatelná pro lidskou spotřebu z důvodu kontaminace cizorodými nebo jinými látkami nebo z důvodu hniloby, kažení nebo rozkladu.
6. Pokud je nebezpečná potravina součástí dávky, šarže nebo zásilky potravin zařazených do stejné kategorie nebo odpovídajících stejnému popisu, předpokládá se, že všechny potraviny v dané dávce, šarži nebo zásilce rovněž nejsou bezpečné, pokud důkladné šetření neprokáže, že neexistují důkazy o tom, že zbytek dávky, šarže nebo zásilky není bezpečný.
7. Potravina, která je v souladu se zvláštními předpisy Společenství upravujícími bezpečnost potravin, se považuje za bezpečnou z hledisek, na něž se vztahují dotyčné předpisy Společenství.
8. Skutečnost, že potravina splňuje podmínky zvláštních předpisů použitelných pro tuto potravinu, nebrání příslušným orgánům přijímat vhodná opatření k omezení jejího uvádění na trh nebo k jejímu stažení z trhu, pokud existují důvody pro podezření, že navzdory tomuto souladu není potravina bezpečná.
9. Neexistují-li žádné zvláštní předpisy Společenství, považuje se potravina za bezpečnou, je-li v souladu se zvláštními normami vnitrostátního potravinového práva členského státu, na jehož území je uvedena na trh, pokud jsou tyto předpisy vypracovány a uplatňovány, aniž jsou dotčena ustanovení Smlouvy, a zejména její články 28 a 30.
- Článek 15*
- Požadavky na bezpečnost krmiv**
1. Krmivo nesmí být uvedeno na trh ani jím nesmí být krmena žádná hospodářská zvířata, pokud není bezpečné.
2. Krmivo se nepovažuje za bezpečné pro zamýšlené použití, má-li se za to, že

<p>— má škodlivý účinek na lidské zdraví nebo zdraví zvířat,</p> <p>— způsobuje, že potraviny získané z hospodářských zvířat nejsou bezpečné pro lidskou spotřebu.</p> <p>3. Pokud krmivo, u něhož bylo zjištěno, že nespĺňuje požadavek na bezpečnost krmiv, tvoří součást dávky, šarže nebo zásilky krmiv zařazených do stejné kategorie nebo odpovídajících stejnému popisu, předpokládá se, že všechna krmiva v dané dávce, šarži nebo zásilce jsou rovněž nebezpečná, pokud důkladné šetření neprokáže, že neexistují důkazy o tom, že zbytek dávky, šarže nebo zásilky nespĺňuje požadavek na bezpečnost krmiv.</p> <p>4. Krmivo, které je v souladu se zvláštními předpisy Společenství upravujícími bezpečnost krmiv, se považuje za bezpečné z hledisek, na něž se vztahují dotyčné předpisy Společenství.</p> <p>5. Skutečnost, že krmivo splňuje zvláštní předpisy použitelné pro toto krmivo, nebrání příslušným orgánům přijímat vhodná opatření k omezení jeho uvádění na trh nebo k jeho stažení z trhu, pokud existují důvody pro podezření, že navzdory tomuto souladu není krmivo bezpečné.</p> <p>6. Neexistují-li žádné zvláštní předpisy Společenství, považuje se krmivo za bezpečné, je-li v souladu se zvláštními vnitrostátními právními předpisy upravujícími bezpečnost krmiv členského státu, na jehož území je uváděno na trh, pokud jsou tyto předpisy vypracovány a uplatňovány, aniž jsou dotčena ustanovení Smlouvy, a zejména její články 28 a 30.</p>	<p>Článek 17 Povinnosti</p> <p>1. Provozovatelé potravinářských a krmivářských podniků ve všech fázích výroby, zpracování a distribuce zajistí v podnicích, které řídí, aby potraviny a krmiva splňovaly požadavky potravinového práva, které se týkají jejich činnosti, a kontrolují plnění těchto požadavků.</p> <p>2. Členské státy zajišťují dodržování potravinového práva a sledují a ověřují, zda provozovatelé potravinářských a krmivářských podniků ve všech fázích výroby, zpracování a distribuce plní odpovídající požadavky potravinového práva.</p> <p>Za tímto účelem používají systém úředních kontrol a vykonávají další činnosti přiměřené okolnostem, včetně informování veřejnosti o bezpečnosti a riziku potravin a krmiv, dozoru nad bezpečností potravin a krmiv a dalších kontrolních činnostech prováděných během všech fází výroby, zpracování a distribuce.</p> <p>Členské státy rovněž stanoví pravidla pro opatření a sankce použitelné při porušení potravinového práva a právních předpisů týkajících se krmiv. Tato opatření a tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.</p>
	<p>Článek 18 Sledovatelnost</p>

1. Ve všech fázích výroby, zpracování a distribuce je nutné zajistit sledovatelnost potravin, krmiv, hospodářských zvířat a jakékoli jiné látky, která je určena k přimísení do potravin nebo krmiva nebo u níž se předpokládá, že do nich bude přimísená.

2. Provozovatelé potravinářských a krmivářských podniků musí být schopni identifikovat každou osobu, která jim dodala potravinu, krmivo, hospodářské zvíře nebo jakoukoli látku, která je určena k přimísení do potravin nebo krmiva nebo u níž se předpokládá, že do nich bude přimísená.

Za tímto účelem zavedou tyto provozovatelé systémy a postupy, které umožní, aby tyto informace byly na požádání poskytnuty příslušným orgánům.

3. Provozovatelé potravinářských a krmivářských podniků zavedou systémy a postupy umožňující identifikovat podniky, kterým byly dodány jejich výrobky. Tyto informace poskytnou na požádání příslušným orgánům.

4. Potraviny nebo krmivo, které jsou uváděny nebo mohou být uvedeny na trh Společenství, musí být odpovídajícím způsobem označeny nebo identifikovány pomocí související dokumentace nebo souvisejících údajů podle odpovídajících požadavků stanovených ve specifitějších předpisech s cílem umožnit jejich sledovatelnost.

5. Předpisy pro uplatňování požadavků tohoto článku pro jednotlivá odvětví mohou být přijaty postupem podle čl. 58 odst. 2.

Článek 19

Odpovědnost za potraviny: provozovatelé potravinářských podniků

1. Jestliže se provozovatel potravinářského podniku domnívá nebo má důvod se domnívat, že potravina, kterou dovezl, vyprodukoval, zpracoval, vyrobil nebo distribuoval, není v souladu s požadavky na bezpečnost potravin, neprodleně přistoupí ke stažení dotyčné potraviny z trhu, pokud tato potravina již není pod bezprostřední kontrolou tohoto původního provozovatele potravinářského podniku, a uvědomí o tom příslušné orgány. Jestliže se již produkt mohl dostat ke spotřebiteli, provozovatel účinně a přesně informuje spotřebitele o důvodu jeho stažení, a je-li to nezbytné, převezme zpět od spotřebitelů již dodané produkty, nestlačí-li k dosažení vysoké úrovně ochrany zdraví jiná opatření.

2. Provozovatel potravinářského podniku odpovědný za maloobchodní nebo distribuční činnost, která nemá vliv na balení, označování, bezpečnost nebo neporušenost potravin, zahájí v mezích své činnosti postupy, jimiž se z trhu stahují výrobky nesplňující požadavky na bezpečnost potravin, a přispívá k bezpečnosti potravin tím, že předá významné informace nezbytné ke sledování potravin, přičemž spolupracuje na opatřeních producentů, zpracovatelů, výrobců nebo příslušných orgánů.

3. Provozovatel potravinářského podniku neprodleně uvědomí příslušné orgány, pokud se domnívá nebo má důvod se domnívat, že potravina, kterou uvedl na trh, může být škodlivá pro lidské zdraví. Provozovatel uvědomí příslušné orgány o opatřeních, která přijal s cílem předejít riziku pro konečného spotřebitele, a nebrání žádné osobě ani žádnou

<p>osobu neodrazuje od toho, aby v souladu s vnitrostátními právními předpisy a právní praxí spolupracovala s příslušnými orgány, lze-li tím předejít riziku spojenému s potravinou nebo toto riziko zmenšit či vyloučit.</p> <p>4. Provozovatelé potravinářských podniků spolupracují s příslušnými orgány v rámci opatření přijatých s cílem zabránit riziku spojenému s potravinou, kterou dodali, nebo toto riziko zmenšit.</p>	<p><i>Článek 20</i></p> <p>Odpovědnost za krmivo: provozovatelé krmivářských podniků</p> <p>1. Jestliže se provozovatel krmivářského podniku domnívá nebo má důvod se domnívat, že krmivo, které dovezl, vyprodukoval, zpracoval, vyrobil nebo distribuoval, není v souladu s požadavky na bezpečnost krmiv, neprodleně přistoupí ke stažení dotyčného krmiva z trhu a uvědomí o tom příslušné orgány. Za těchto okolností nebo v případě podle čl. 15 odst. 3, kdy dávka, šarže nebo zásilka nespĺňují požadavek na bezpečnost krmiv, musí být dotyčné krmivo zničeno, pokud příslušný orgán nesouhlasí s jiným řešením. Provozovatel účinně a přesně informuje uživatele krmiva o důvodu jeho stažení, a je-li to nezbytné, převezme od nich zpět již dodané produkty, nestačí-li k dosažení vysoké úrovně ochrany zdraví jiná opatření.</p> <p>2. Provozovatel krmivářského podniku odpovědný za maloobchodní nebo distribuční činnost, která nemá vliv na balení, označování, bezpečnost nebo neporušenost krmiva, zahájí v mezích své činnosti postupy, jimiž se z trhu stahují výrobky nespĺňující požadavky na bezpečnost krmiv, a přispívá k bezpečnosti krmiva tím, že předá významné informace nezbytné ke sledování krmiva, přičemž spolupracuje na opatřeních producentů, zpracovatelů, výrobců nebo příslušných orgánů.</p> <p>3. Provozovatel krmivářského podniku neprodleně uvědomí příslušné orgány, pokud se domnívá nebo má důvod se domnívat, že krmivo, které uvedl na trh, nespĺňuje požadavky na bezpečnost krmiv. Uvědomí příslušné orgány o opatřeních, která přijal s cílem předejít riziku spojeného s použitím dotyčného krmiva, a nebrání žádné osobě ani žádnou osobu neodrazuje od toho, aby v souladu s vnitrostátními právními předpisy a právní praxí spolupracovala s příslušnými orgány, lze-li tím předejít riziku spojenému s potravinou nebo toto riziko zmenšit či vyloučit.</p> <p>4. Provozovatelé krmivářských podniků spolupracují s příslušnými orgány v rámci opatření přijatých s cílem zabránit riziku spojenému s krmivem, které dodávají nebo které dodali.</p>
<p>12. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií (Úř. věst. č. L 147, 31. 5. 2001, s. 1)</p> <p>Gestor – Státní veterinární správa, Ing. Ondrášek</p>	<p><i>Článek 7</i></p>
<p>Zakázaná krmiva</p>	<p>Přímo aplikovatelné v české legislativě</p>

	<p>1. Je zakázáno krmení přezvýkavců bílkovinami získanými ze savců.</p> <p>2. Zákaz podle odstavce 1 se rozšiřuje rovněž na zvířata a produkty živočišného původu v souladu s přílohou IV bodem 1.</p> <p>3. Odstavec 1 a 2 se použijí, aniž jsou dotčena ustanovení přílohy IV bodu 2.</p> <p>4. Členské státy nebo jejich oblasti v kategorii 5 nesmějí vyvážet nebo skladovat krmivo určené pro farmová zvířata, které obsahuje bílkoviny získané ze savců, nebo krmivo určené pro savce, vyjma pro psy a kočky, které obsahuje zpracované bílkoviny získané ze savců.</p> <p>Třetí země nebo jejich oblasti v kategorii 5 nesmějí vyvážet do Společenství krmivo určené pro skot, které obsahuje bílkoviny získané ze savců, nebo krmivo určené pro savce, vyjma pro psy a kočky, které obsahuje zpracované bílkoviny získané ze savců.</p> <p>5. Prováděcí pravidla k tomuto článku, zejména pravidla prevence křížové kontaminace a metod odběru vzorků i analytických metod, které se požadují při kontrole dodržování ustanovení tohoto článku, se stanoví postupem podle čl. 24 odst. 2.</p>
	<p style="text-align: center;"><i>Článek 11</i></p> <p>Oznámení</p> <p>Aniž je dotčena směrnice 82/894/EHS, zajistí členské státy, aby všechna zvířata podezřelá z infekce TSE byla ihned oznámena příslušnému orgánu.</p> <p>Členské státy pravidelně informují sebe navzájem a Komisi o oznámených případech TSE.</p> <p>Příslušný orgán neprodleně přijme opatření podle článku 12 tohoto nařízení společně se všemi ostatními nezbytnými opatřeními.</p>
	<p style="text-align: center;"><i>Článek 12</i></p> <p>Opatření při podezření na TSE</p> <p>1. Zvířata podezřelá z infekce TSE jsou úředně omezena v pohybu do doby, než jsou známy výsledky klinických a epizootologických vyšetření, která provádějí příslušné orgány, nebo za úředního dohledu usmrcena pro laboratorní vyšetření.</p> <p>Je-li skot z hospodářství v členském státu podezřelý z infekce BSE, je všechen ostatní skot z tohoto hospodářství úředně omezen v pohybu do doby, než jsou k dispozici výsledky vyšetření.</p> <p>Jsou-li ovce nebo kozy z hospodářství v členském státu podezřelé z infekce BSE na základě objektivních dokladů, jako výsledků testů, které umožňují praktické rozlišení různých druhů TSE, jsou všechny ostatní ovce a kozy z tohoto hospodářství úředně</p>

omezeny v pohybu do doby, než jsou k dispozici výsledky vyšetření. Existují-li doklady, že hospodářství, kde bylo zvíře přítomno v době podezření z infekce BSE, pravděpodobně není hospodářstvím, kde mohlo být zvíře infikováno BSE, může příslušný orgán rozhodnout, že pouze zvíře podezřelé z infekce je úředně omezeno v pohybu. Příslušný orgán může rovněž v případě nutnosti rozhodnout, že ostatní hospodářství nebo pouze hospodářství vystavené infekci jsou úředně kontrolována v závislosti na dostupných epizootologických údajích.

Postupem podle čl. 24 odst. 2 a odchýlně od požadavků druhého, třetího a čtvrtého pododstavce tohoto odstavce může být členský stát zproštěn použití úředních omezení v pohybu zvířat, používá-li opatření, která poskytují rovnocenné záruky.

2. Rozhodne-li příslušný orgán, že nelze vyloučit možnost infekce TSE, je zvíře, je-li ještě naživu, usmrceno; jeho mozek a všechny ostatní tkáně, které určí příslušný orgán, se odstraní a pošlou úředně schválené laboratoři, národní referenční laboratoři podle čl. 19 odst. 1 nebo referenční laboratoři Společenství podle čl. 19 odst. 2 na vyšetření pomocí testovacích metod podle článku 20.

3. Všechny části těla zvířete podezřelého z infekce, včetně kůže, se skladují za úředního dohledu do doby, než je stanovena negativní diagnóza, nebo se odstraní v souladu s přílohou V body 3 nebo 4.

4. Prováděcí pravidla tohoto článku se stanoví postupem podle čl. 24 odst. 2.

Článek 13

Opatření při potvrzení výskytu TSE

1. Je-li úředně potvrzen výskyt TSE, je třeba co nejdříve přijmout tato opatření:

- a) všechny části těla zvířete se zcela zlikvidují v souladu s přílohou V, kromě materiálu skladovaného pro záznamy v souladu s přílohou III kapitolou B odd. III bodem 2;
  - b) provede se vyšetřování, na jehož základě se identifikují veškerá ohrožená zvířata v souladu s přílohou VII bodem 1;
  - c) všechna zvířata a produkty živočišného původu podle přílohy VII bodu 2, které byly při vyšetřování podle písmena b) identifikovány jako ohrožené, jsou usmrcena a zcela zlikvidována v souladu s přílohou V body 3 a 4.
- Odchýlně od tohoto odstavce mohou členské státy přijmout jiná opatření, která zaručují stejnou míru ochrany, byla-li tato opatření schválena v souladu s postupem podle čl. 24 odst. 2.
2. Do provedení opatření podle odst. 1 písm. b) a c) je hospodářství, ve kterém bylo zvíře přítomno při potvrzení výskytu TSE, pod úředním dohledem a veškerý pohyb zvířat vnímavých k TSE a produktů živočišného původu, které z nich byly získány, z hospodářství nebo do něj je podmíněně schválením příslušného orgánu, aby bylo umožněno rychlé vyšetřování a identifikace dotčených zvířat a produktů živočišného

	<p>původu.</p> <p>Existují-li doklady, že hospodářství, kde bylo postižené zvíře přítomno při potvrzení TSE, pravděpodobně není hospodářstvím, kde bylo zvíře infikováno TSE, může příslušný orgán rozhodnout, že pod úředním dohledem budou obě hospodářství nebo pouze hospodářství, kde bylo zvíře infikováno.</p> <p>3. Členské státy provádějící náhradní opatření, která poskytují rovnocenné záruky podle čl. 12 odst. 1 páteho pododstavce, mohou být odchylně od požadavků odst. 1 písm. b) a c) postupem podle čl. 24 odst. 2 zproštěny povinnosti používat úřední omezení pohybu zvířat a usmrcovat a likvidovat zvířata.</p> <p>4. Majitelé dostávají neprodleně náhradu za usmrcená zvířata nebo produkty živočišného původu zlikvidované v souladu s čl. 12 odst. 2 a odst. 1 písm. a) a c) tohoto článku.</p> <p>5. Aniž je dotčena směrnice 82/894/EHS, je Komise každoročně informována o potvrzené přítomnosti TSE jiné než BSE.</p> <p>6. Prováděcí pravidla tohoto článku se stanoví postupem podle čl. 24 odst. 2.</p> <p style="text-align: center;"><i>Článek 15</i></p> <p>Živá zvířata, jejich sperma, embrya a vajíčka</p> <p>1. Uvádění na trh nebo případně vývoz skotu, ovcí nebo koz a jejich spermatu, embryí a vajíček podléhá podmínkám podle přílohy VIII nebo v případě dovozu podmínkám podle přílohy IX. Živá zvířata a jejich embrya a vajíčka jsou doprovázena příslušným veterinárním osvědčením podle předpisů Společenství v souladu s článkem 17 nebo v případě dovozu článkem 18.</p> <p>2. Uvádění na trh první generace potomstva, spermatu, embryí a vajíček zvířat, která jsou podezřelá z TSE nebo u kterých je TSE prokázána, podléhá podmínkám podle přílohy VIII kapitoly B.</p> <p>3. Prováděcí pravidla tohoto článku se stanoví postupem podle čl. 24 odst. 2.</p>
	<p>13. Směrnice Rady 85/511/EHS ze dne 18. listopadu 1985, kterou se zavádějí opatření Společenství pro tlumení slintavky a kulhavky (Úř. věst. č. L 315, 26. 11. 1985, s. 11)</p>
	<p>Gestor – Státní veterinární správa, Ing. Ondrášek</p> <p>Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů</p> <p>Vyhláška č. 389/2004 Sb., o opatřeních pro tlumení slintavky a kulhavky a k jejímu předcházení a o změně vyhlášky č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdořování nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, ve znění vyhlášky č. 356/2004 Sb.</p>

<p>Článek 3 Členské státy zajistí povinné a neprodlené hlášení výskytu slintavky a kulhavky nebo podezření na slintavku a kulhavku příslušnému orgánu v souladu se směrnicí 82/894/EHS³.</p>	<p>166/1999 ve znění pozdějších předpisů: § 11 (1) Chovatel, jím zaměstnávané osoby při chovu, přepravě, svodu a prodeji zvířat, jakož i další osoby, které přicházejí do styku se zvířaty a živočišnými produkty a které vzhledem ke svému povolání, kvalifikaci a zkušenostem mohou rozpoznat příznaky nasvědčující podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, jsou povinni neprodleně uvědomit krajskou veterinární správu nebo zajistit její uvědomění o tomto podezření. Příloha č. 2 Nákazy, které se považují za nebezpečné 1. slintavka a kulhavka</p>
<p>14. Směrnice Rady 92/119/EHS ze dne 17. prosince 1992, kterou se zavádějí obecná opatření Společenství pro tlumení některých chorob zvířat a zvláštní opatření týkající se vezikulární choroby prasat (Úř. věst. č. L 62, 15. 3. 1993, s. 69)</p> <p>Gestor – Státní veterinární správa, Ing. Ondrášek</p>	<p>166/1999 ve znění pozdějších předpisů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů Vyhlaška č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdolávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka</p>
<p>Článek 3 Členské státy zajistí, že podezření na výskyt jakékoli choroby uvedené v příloze I musí být povinně a neprodleně oznámeno příslušnému orgánu.</p>	<p>166/1999 ve znění pozdějších předpisů: § 11 (1) Chovatel, jím zaměstnávané osoby při chovu, přepravě, svodu a prodeji zvířat, jakož i další osoby, které přicházejí do styku se zvířaty a živočišnými produkty a které vzhledem ke svému povolání, kvalifikaci a zkušenostem mohou rozpoznat příznaky nasvědčující podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, jsou povinni neprodleně uvědomit krajskou veterinární správu nebo zajistit její uvědomění o tomto podezření. Příloha č. 2 Nákazy, které se považují za nebezpečné 2. vezikulární stomatitida 3. vezikulární choroba prasat 4. mor skotu 5. mor malých přežvýkavců 7. nodulární dermatitida skotu 8. horečka údolí Rift 9. katarální horečka ovcí 10. neštovice ovcí a koz 12. africký mor prasat 17. enzootické hemoragické onemocnění jelenovitých</p>

<p>15. Směrnice Rady 2000/75/ES ze dne 20. listopadu 2000 o zvláštních ustanoveních týkajících se tlumení a eradikace katarální horečky ovcí (Úř. věst. č. L 327, 22. 12. 2000, s. 74)</p>	
<p>Gestor – Státní veterinární správa, Ing. Ondrášek</p>	
<p>Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů Vyhláška č. 299/2003 Sb., o opatřeních pro předcházení a zdoilávání nákaz a nemocí přenosných ze zvířat na člověka, ve znění pozdějších předpisů 166/1999 ve znění pozdějších předpisů: § 11</p>	
<p>Členské státy zajistí, že podezření na výskyt viru katarální horečky ovcí nebo jeho potvrzení je povinné a neprodleně oznámeno příslušnému orgánu.</p>	<p>(1) Chovatel, jím zaměstávané osoby při chovu, přepravě, svodu a prodeji zvířat, jakož i další osoby, které přicházejí do styku se zvířaty a živočišnými produkty a které vzhledem ke svému povolání, kvalifikaci a zkušenostem mohou rozpoznat příznaky nasvědčující podezření z výskytu nebezpečné nákazy nebo nemoci přenosné ze zvířat na člověka, jsou povinni neprodleně uvědomit krajskou veterinární správu nebo zajistit její uvědomění o tomto podezření. Příloha č. 2 Nákazy, které se považují za nebezpečné 9. katarální horečka ovcí</p>
<p>16. Směrnice Rady 91/629/EHS ze dne 19. listopadu 1991, kterou se stanoví minimální požadavky pro ochranu telat (Úř. věst. č. L 340, 11. 12. 1991, s. 28)</p>	
<p>Gestor – MZe, odbor živočišných komodit, Ing. Miloš Lukášek</p>	
<p>Zákon č. 246/1999 Sb., na ochranu zvířat proti týrání ve znění pozdějších novel. Vyhláška č. 208/2004 Sb., o minimálních standardech pro ochranu hospodářských zvířat. Vyhláška č. 191/2002 Sb., o technických požadavcích na stavby pro zemědělství. Článek 3.1 První věta</p>	
<p>1. Členské státy musí zajistit, aby počínaje 1. lednem 1994 na přechodné období čtyř roků všechny nově budované nebo rekonstruované provozy a provozy nově uváděné do provozu splňovaly minimálně následující požadavky: telata ustájená ve skupinách musejí mít k dispozici vhodnou podlahovou plochu dostatečnou k tomu, aby se mohla bez překážek otáčet a uléhat, a tato plocha musí činit minimálně 1,5 m² na jedno tele o živé hmotnosti 150 kg,</p>	<p>Výhl č. 208/2004 § 2 . 1. h h) pro telata chovaná ve skupinách je prostor bez překážek pro jedno tele o živé hmotnosti do 150 kg přinejménším 1,5 m²; 1,7 m² pro tele od 150 do 220 kg živé hmotnosti a přinejménším 1,8 m² pro tele nad 220 kg živé hmotnosti, toto ustanovení se však nevztahuje na sající telata u matek a stáje, kde je méně než 6 telat, další požadavky na prostory a vybavení pro ustájení telat stanoví zvláštní právní předpis⁴⁾, Platnost vyhlášky od 1. 5. 2004 (2) Vyhláška č. 191/2002 Sb.,)</p>
<p>Článek 3.1 Druhá věta - jsou-li telata ustájena v boxech nebo ve vazné stáji, musí tyto boxy nebo stáje mít mezi sebou s otvory a jejich šířka musí být minimálně 90 cm ±10 %, nebo 0,8 násobek výšky v kohoutku.</p>	<p>Výhl č. 208/2004 § 2 . 1. f f) šířka individuálního kotce pro telata musí odpovídat minimálně kohoutkové výšce telete, měřeno ve stoje, a délka kotce musí být minimálně rovna délce těla měřené od špičky nosu po kaudální okraj hrbolu kyčelního vynásobeného koeficientem 1,1. Individuální kotce pro telata nesmí mít celistvé stěny, ale stěny, které telatům umožňují vizuální kontakt s ostatními telaty a neznemožňují péči o jejich srst,</p>

⁴⁾ Vyhláška č. 191/2002 Sb., o technických požadavcích na stavby pro zemědělství.

<p>Clánek 3 odst. 2</p> <p>2. Ustanovení odstavce 1 se nevztahují na provozy, v nichž je ustájeno méně než šest telat.</p> <p>Clánek 3 odst. 3a)</p> <p>3. Od 1. ledna 1998 se použijí tato ustanovení, která se vztahují na všechna hospodářství, která jsou nově postavená nebo zrekonstruovaná a uváděná do provozu po tomto datu:</p> <p>b) žádné tele, které je starší než osm týdnů, nesmí být uzavřeno v individuálním kotci, pokud veterinární lékař nepotvrdí, že jeho zdravotní stav nebo chování nevyžaduje izolaci za účelem léčby. Šířka individuálního kotce pro telata musí být alespoň rovna kohoutkové výšce telete. Tato šířka se měří, když tele stojí. Délka kotce musí být alespoň rovna délce těla telete, která se měří od špičky nosu po kaudální okraj tuber ischii, vynásobené koeficientem 1,1.</p> <p>Individuální kotce pro telata (kromě vyhrazených pro izolaci nemocných zvířat) nesmí mít pevné stěny, ale stěny s otvory, které poskytují telatům přímý vizuální a hmatový kontakt s ostatními;</p> <p>Clánek 3 odst. 3 b)</p> <p>c) u telat, která jsou chována ve skupinách, musí mít každé tele, které má živou hmotnost menší než 150 kg, vyměřený prostor bez překážek alespoň 1,5 m², alespoň 1,7 m² pro tele, které má živou hmotnost 150 kg a více, ale méně než 220 kg, a alespoň 1,8 m² pro tele, které má živou hmotnost 220 kg a více.</p> <p>Ustanovení tohoto odstavce se však nepoužijí na :</p> <ul style="list-style-type: none"> - hospodářství, kde méně než 6 telat; - na relata, která jsou chována společně se svými matkami z důvodu kojení <p>Od 31. prosince 2006 se výše uvedená ustanovení použijí na všechna hospodářství⁵⁾.</p>	<p>Vyhl č. 208/2004 § 2 .1. h</p> <p>h) pro telata chovaná ve skupinách je prostor bez překážek pro jedno tele o živé hmotnosti do 150 kg přinejménším 1,5 m²; 1,7 m² pro tele od 150 do 220 kg živé hmotnosti a přinejménším 1,8 m² pro tele nad 220 kg živé hmotnosti, toto ustanovení se však nevztahuje na sající telata u matek a stáje, kde je méně než 6 telat, další požadavky na prostory a vybavení pro ustájení telat stanoví zvláštní právní předpis⁵⁾,</p> <p>Vyhl č. 208/2004 § 2.1.g</p> <p>g) tele starší osmi týdnů nesmí být drženo v individuálním kotci, pokud podle veterinárního lékaře jeho zdravotní stav a jeho chování nevyžaduje izolaci a individuální péči, § 2.1. f</p> <p>f) šířka individuálního kotce pro telata musí odpovídat minimálně kohoutkové výšce telete, měřeno ve stoje, a délka kotce musí být minimálně rovna délce těla měřené od špičky nosu po kaudální okraj hrbole kyčelního vynásobeného koeficientem 1,1. Individuální kotce pro telata nesmí mít celistvé stěny, ale stěny, které telatům umožňují vizuální kontakt s ostatními telaty a neznemožňují péči o jejich srst,</p> <p>Vyhl č. 208/2004 § 2 odst. (1) písm. h)</p> <p>h) pro telata chovaná ve skupinách je prostor bez překážek pro jedno tele o živé hmotnosti do 150 kg přinejménším 1,5 m²; 1,7 m² pro tele od 150 do 220 kg živé hmotnosti a přinejménším 1,8 m² pro tele nad 220 kg živé hmotnosti, toto ustanovení se však nevztahuje na sající telata u matek a stáje, kde je méně než 6 telat, další požadavky na prostory a vybavení pro ustájení telat stanoví zvláštní právní předpis⁶⁾,</p> <p>(⁴ Vyhláška 191/2002 Sb.,)</p> <p>§ 2, odst (2)</p> <p>(2) Ustanovení odstavce (1) se vztahují na nově budované nebo rekonstruované stáje pro telata a od 31. prosince 2006 se vztahují na všechny stáje pro telata.</p> <p>Vyh. č. 191/2002 Sb. Příloha č. 1. Požadavky na stavby pro skot</p>
--	--

⁵⁾ Vyhláška č. 191/2002 Sb., o technických požadavcích na stavby pro zemědělství.

⁶⁾ Vyhláška č. 191/2002 Sb., o technických požadavcích na stavby pro zemědělství.

<p>Článek 4 Odst. 1 I. Členské státy zajistí, aby podmínky pro chovná telata odpovídaly obecným požadavkům ustanoveným v příloze.</p>	<p>Vyhl. č. 208/2004 § 2 odst. (1) Minimální standardy pro ochranu skotu (1) Minimální standardy pro ochranu kategorie skotu ve věku do šesti měsíců (dále jen „telata“) stanoví následující podmínky</p>																																
<p>17. Směrnice Rady 91/630/EHS ze dne 19. listopadu 1991, kterou se stanoví minimální požadavky pro ochranu prasat (Úř. věst. č. L 340, 11. 12. 1991, s. 33)</p>																																	
<p>Gestor – MZe, odbor živočišných komodit, Ing. Miloš Lukášek</p>																																	
<p>Zákon č. 246/1999 Sb., na ochranu zvířat proti týrání ve znění pozdějších novel. Vyhláška č. 208/2004 Sb., o minimálních standardech pro ochranu hospodářských zvířat. Vyhláška č. 191/2002 Sb., o technických požadavcích na stavby pro zemědělství.</p>																																	
<p>Článek 3 Bod 1, písm. a) Členské státy zajistí, aby:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. všechna hospodářství splňovala tyto požadavky: <ol style="list-style-type: none"> a) využitelná volná podlahová plocha pro každé odstávce nebo chovného běhouna a prase ve výkrmu chované ve skupině, s výjimkou zapuštěných prasniček a prasnic, musí činit minimálně: <table border="1" data-bbox="767 1205 1050 2027"> <thead> <tr> <th>Pro živou hmotnost (v kg)</th> <th>m²</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>do 10</td> <td>0,15</td> </tr> <tr> <td>od 10 do 20</td> <td>0,20</td> </tr> <tr> <td>od 20 do 30</td> <td>0,30</td> </tr> <tr> <td>od 30 do 50</td> <td>0,40</td> </tr> <tr> <td>od 50 do 85</td> <td>0,55</td> </tr> <tr> <td>od 85 do 110</td> <td>0,65</td> </tr> <tr> <td>nad 110</td> <td>1,00</td> </tr> </tbody> </table> 	Pro živou hmotnost (v kg)	m ²	do 10	0,15	od 10 do 20	0,20	od 20 do 30	0,30	od 30 do 50	0,40	od 50 do 85	0,55	od 85 do 110	0,65	nad 110	1,00	<p>Vyhl. č. 191/2002 Sb., Příloha č. 2 Bod 2. 2. Plochy podlah podle živé hmotnosti</p> <table border="1" data-bbox="603 524 1050 1111"> <thead> <tr> <th>Kategorie prasat ve skupinovém kotci</th> <th>Živá hmotnost (kg)</th> <th>Minimální neomezená, využitelná plocha podlahy (m².ks⁻¹)</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td rowspan="6">Odstavená selata, chovná prasata a prasata ve výkrmu (mimo zapuštěných prasniček a prasnic)</td> <td>do 10</td> <td>0,15</td> </tr> <tr> <td>přes 10 do 20</td> <td>0,20</td> </tr> <tr> <td>přes 20 do 30</td> <td>0,30</td> </tr> <tr> <td>přes 30 do 50</td> <td>0,40</td> </tr> <tr> <td>přes 50 do 85</td> <td>0,55</td> </tr> <tr> <td>přes 85 do 110 více než 110</td> <td>0,65 1,00</td> </tr> </tbody> </table>	Kategorie prasat ve skupinovém kotci	Živá hmotnost (kg)	Minimální neomezená, využitelná plocha podlahy (m ² .ks ⁻¹)	Odstavená selata, chovná prasata a prasata ve výkrmu (mimo zapuštěných prasniček a prasnic)	do 10	0,15	přes 10 do 20	0,20	přes 20 do 30	0,30	přes 30 do 50	0,40	přes 50 do 85	0,55	přes 85 do 110 více než 110	0,65 1,00
Pro živou hmotnost (v kg)	m ²																																
do 10	0,15																																
od 10 do 20	0,20																																
od 20 do 30	0,30																																
od 30 do 50	0,40																																
od 50 do 85	0,55																																
od 85 do 110	0,65																																
nad 110	1,00																																
Kategorie prasat ve skupinovém kotci	Živá hmotnost (kg)	Minimální neomezená, využitelná plocha podlahy (m ² .ks ⁻¹)																															
Odstavená selata, chovná prasata a prasata ve výkrmu (mimo zapuštěných prasniček a prasnic)	do 10	0,15																															
	přes 10 do 20	0,20																															
	přes 20 do 30	0,30																															
	přes 30 do 50	0,40																															
	přes 50 do 85	0,55																															
	přes 85 do 110 více než 110	0,65 1,00																															
<p>Článek 3 Bod. 1., písm. b) Pro zapuštěné prasničky a/nebo prasnice chované ve skupinách musí činit celková využitelná podlahová plocha pro každou zapuštěnou prasničku nejméně 1,64 m² a pro každou prasnici nejméně 2,25 m². Jsou-li tato zvířata chována ve skupinách po méně než 6 kusech, musí být celková využitelná podlahová plocha zvětšena o 10 %. Jsou-li tato zvířata chována ve skupinách po 40 nebo více kusech, celková využitelná podlahová plocha může být zmenšena o 10 %.</p>	<p>Vyhl. č. 208/2004., § 3 odst. 9. (9) Minimální standardy pro ochranu kategorie prasat ve věku od odstavu do věku 10 týdnů a prasat od věku 10 týdnů do porážky (dále jen odchovávaná a vykrmovaná prasata) stanoví následující podmínky</p> <ol style="list-style-type: none"> b) pro odchovávaná a vykrmovaná prasata ve skupině je podlahová plocha prostá překážek minimálně: <ul style="list-style-type: none"> – 0,15 m² na prase o živé hmotnosti do 10 kg, – 0,20 m² na prase o živé hmotnosti od 10 kg do 20 kg, – 0,30 m² na prase o živé hmotnosti od 20 kg do 30 kg, – 0,40 m² na prase o živé hmotnosti od 30 kg do 50 kg, – 0,55 m² na prase o živé hmotnosti od 50 kg do 85 kg, 																																

Článek 3 Bod. 2.

2. podlahy musí splňovat tyto požadavky:

- a) pro zapuštěné prasníčky a březí prasnice: část plochy požadované v odst. 1 písm. b) rovnající se nejméně 0,95 m² na prasníčku a nejméně 1,3 m² na prasnici musí být tvořena souvislou pevnou podlahou, z níž je pro odtokové otvory vyhrazeno maximálně 15 %;

Článek 3 Bod. 2. písm. b) bod i)

jsou-li pro prasata chovaná ve skupinách použity betonové roštové podlahy:

- i) maximální šíře mezer mezi roštnicemi musí být:

- 11 mm pro selata,
  - 14 mm pro odstávcata,
  - 18 mm pro chovné běhouny a prasata ve výkrmu,
- 20 mm pro zapuštěné prasníčky a prasnice;

- 0,65 m² na prase o živé hmotnosti od 85 kg do 110 kg,
  - 1,00 m² na prase o hmotnosti vyšší než 110 kg,
- (Platnost vyhl.č. .../2004 Sb., od ...2004)

Vyhl.č. 208/2004 § 3 odst. 13 c), 1.

c) podlahy musí splňovat pro zapuštěné prasníčky a březí prasnice tyto požadavky

1. pro zapuštěné prasníčky a nebo prasnice chované ve skupinách musí činit celková využitelná podlahová plocha pro každou zapuštěnou prasníčku nejméně 1,64 m² a pro každou prasnici nejméně 2,25 m². Jsou-li tato zvířata chována ve skupinách po méně než 6 kusech, musí být celkový využitelná podlahová plocha zvětšena o 10 %. Jsou-li tato zvířata chována ve skupinách po 40 nebo více kusech, celková využitelná podlahová plocha může být zmenšena o 10 %,

Vyhl.č. 208/2004 § 3 odst. 13 c), 2.

c) podlahy musí splňovat pro zapuštěné prasníčky a březí prasnice tyto požadavky

2. část podlahy požadované v bodu 1 rovnající se nejméně 0,95 m² na prasníčku a nejméně 1,3 m² na prasnici musí být tvořena souvislou pevnou plochou, z níž je pro odtokové otvory vyhrazeno maximálně 15 %,

Vyhl.č. 191/2002Sb., Příloha č. 2. Bod. 7.

7. Rozměry roštů u betonových roštových podlah pro skupinový chov prasat

Kat. prasat	Šířka roštnice		Šířka mezery	
	min. (mm)	max. (mm)	min. (mm)	max. (mm)
Selata	50	50	11	11
Odstav. selata	50	50	14	14
Běhouni	80	80	18	18
Zapuštěné prasníčky a prasnice	80	80	20	20

Vyhl.č. 208/2004 § 3 odst. 9 písm. c),

c) jsou-li pro prasata chovaná ve skupinách použity betonové roštové podlahy, musí být maximální šíře mezer mezi nášlapnými plochami roštu (dále jen „roštnice“)

1. 11 mm pro selata,
2. 14 mm pro odstávcata,
3. 18 mm pro odchovávaná a vykrmovaná prasata,

článek 3 Bod. 2, písm. b) bod ii)

ii) minimální šířka roštnice (nášlapné plochy roštu) musí být:

– 50 mm pro selata do odstavu a odstávčata

80 mm pro chovné běhouny a prasata ve výkrmu, zapuštěné prasničky a pro prasnice;

Článek 3 Bod. 3.

Nové stavby nebo úpravy zařízení pro vazné ustájení prasnic nebo prasniček jsou zakázány. Od 1. ledna 2006 bude použití postrojů pro prasnice a prasničky zakázáno;

Článek 3 Bod. 4, písm a)

Prasnice a prasničky se během období, které začíná 4 týdny po zapuštění a končí 1 týden před očekávaným porodem, chovají ve skupinách. Kotec, ve kterém je skupina chována, musí mít strany delší než 2,8 m. Je-li ve skupině chováno méně než 6 zvířat, kotec, ve kterém je skupina chována, musí mít strany delší než 2,4 m;

Článek 3 Bod 4, písm. a)

Ustanovení bodu 4 písm. a) se nepoužijí na hospodářství s méně než deseti prasnicemi.“

Vyhl.č. 208/2004 § 3 odst.(9) písm.c)

c) jsou-li pro prasata chovaná ve skupinách použity betonové roštové podlahy, musí být minimální šířka roštnice je 50 mm pro selata do odstavu a odstávčata a 80 mm pro odchovávaná a vykrmovaná prasata,

Vyhl.č. 191/2002 Sb., Příloha č. 2. Bod 7.

7. Rozměry roštů u betonových roštových podlah pro skupinový chov prasat

Kat. prasat	Šířka roštnice		Šířka mezery	
	min. (mm)	max. (mm)	min. (mm)	max. (mm)
Selata	50	11		
Odstav. selata	50	14		
Běhouni	80	18		
Zapuštěné prasničky a prasnice	80	20		

Zák. č. 77/2004 Sb., § 4 odst (1) písm n)

(1) Za týrání se považuje

n) používat k vázání nebo k jinému omezení pohybu zvířete prostředky, které zvířeti způsobují anebo lze předpokládat, že budou způsobovat, poranění, bolest nebo jiné poškození zdraví,

Vyhl.č. 208/2004 § odst. (13)

13) Minimální standardy pro ochranu prasnic a prasniček stanoví následující podmínky, které se nevztahují na hospodářství, v nichž je ustájeno méně než 6 odchovávaných prasat nebo 5 prasnic se selaty

- a) prasnice a prasničky se během období, které začíná 4 týdny po zapuštění a končí 1 týden před očekávaným porodem, chovají ve skupinách. Kotec, ve kterém je skupina chována, musí mít strany delší než 2,8 m. Je-li ve skupině chováno méně než 6 zvířat, kotec, ve kterém je skupina chována, musí mít strany delší než 2,4 m,

Vyhlč. 191/2002 Sb. Příloha č. 2. Bod č.4

4. Kotec pro skupinové ustájení prasnic a prasniček v období od 4 týdnů po zapuštění do 1 týdne před očekávaným oprášením musí mít strany dlouhé nejméně 2,8 m. Kotec, v němž je chováno méně než 6 zvířat, musí mít strany dlouhé nejméně 2,4 m. Ve stavbách pro méně než 10 prasnic mohou být v uvedeném období chovány prasnice individuálně za předpokladu, že se mohou v kotci snadno otáčet.

Vyhláška č. 208/2004 Sb. § odst. (13) písm. b)

(13) Minimální standardy pro ochranu prasnic a prasniček stanoví následující podmínky, které se nevztahují na hospodářství, v nichž je ustájeno méně než 6 odchovávaných prasat nebo

<p><i>Článek 3 Bod 4, písm b)</i></p> <p>Odchylně od ustanovení a) mohou být prasnice a prasničky chované v hospodářstvích s méně než 10 prasnicemi ustájeny během období uvedeného v písmenu a) jednotlivě za předpokladu, že se v kotcích mohou snadno otočit;</p>	<p>5 prasnic se selaty</p> <p>b) v hospodářstvích s méně než 10 prasnicemi mohou být prasnice ustájeny během období uvedeného v písmenu a) jednotlivě za předpokladu, že se v kotcích mohou snadno otočit,</p> <p>Vyhl. č. 208/2004 § 3 odst. (13) písm. b)</p> <p>(13) Minimální standardy pro ochranu prasnic a prasniček stanoví následující podmínky, které se nevztahují na hospodářství, v nichž je ustájeno méně než 6 odchovávaných prasat nebo 5 prasnic se selaty</p> <p>b) v hospodářstvích s méně než 10 prasnicemi mohou být prasnice ustájeny během období uvedeného v písmenu a) jednotlivě za předpokladu, že se v kotcích mohou snadno otočit,</p> <p>Vyhl. č. 191/2002 Sb. Příloha č. 2. Bod 4.</p> <p>4. Kotec pro skupinové ustájení prasnic a prasniček v období od 4 týdnů po zapuštění do 1 týdne před očekávaným oprášením musí mít strany dlouhé nejméně 2,8 m. Kotec, v němž je chováno méně než 6 zvířat, musí mít strany dlouhé nejméně 2,4 m. Ve stavbách pro méně než 10 prasnic mohou být v uvedeném období chovány prasnice individuálně za předpokladu, že se mohou v kocii snadno otáčet.</p>
<p><i>Článek 3 Bod. 5</i></p> <p>Aniž jsou dotčeny požadavky stanovené v příloze, prasnice a prasničky musí mít stálý přístup k manipulovatelnému materiálu, který splňuje alespoň příslušné požadavky uvedené v příloze;</p>	<p>Zák. č. 77/2004 Sb., § 12 odst (1)</p> <p>(1) Chovatel je povinen zajistit s ohledem na druh hospodářského zvířete, stupeň jeho vývoje, adaptaci a domestikaci, životní podmínky odpovídající fyziologickým a etologickým potřebám hospodářských zvířat tak, aby jim nebylo působeno utrpení a byla zajištěna jejich pohoda v souladu se získanými zkušenostmi a vědeckými poznatky.</p> <p>Vyhl. č. 208/2004 § 3 odst.(4)</p> <p>(4) Prasata musí mít trvalý přístup k dostatečnému množství materiálu, který jim umožňuje etologické aktivity, jako je např. sláma, seno, dřevko, piliny, kompost, rašelina nebo směs takových materiálů, které neohrožují zdraví zvířat.</p> <p>Vyhl. č. 208/2004 § 3 odst 6</p> <p>(6) Všechna prasata musí být krmena alespoň jednou denně Při ustájení ve skupinách, které nejsou krmeny do nasycení podle vlastní potřeby zvířete nebo nemají k dispozici automaticky krmný systém, musí mít každé prase přístup ke krmivu ve stejné době, jako ostatní prasata ve skupině.</p>
<p><i>Článek 3 Bod. 7</i></p> <p>Za účelem nasycení a uspokojení jejich potřeby žvýkat musí všechny zaprahle březí</p>	<p>Zákon č. 77/2004 Sb., § 12 b písm. a)</p> <p>Hospodářská zvířata musí</p>

<p>prasnice a prasničky dostávat dostatečné množství objemného krmiva nebo krmiva s vysokým obsahem vlákniny jakož i energeticky vydatné krmivo;</p> <p>Článek 3 Bod 8</p> <p>Prasata chovaná ve skupinách, která jsou výjimečně agresivní, dále ta, která byla napadena jinými prasaty nebo která jsou nemocná nebo poraněná, mohou být dočasně umístěna v samostatných koticích. V tomto případě musí použitý samostatný kotec umožňovat zvířeti snadné otáčení, pokud to není v rozporu se specifickým veterinárním doporučením</p> <p><i>Článek 3 Bod. 9</i></p> <p>9. od 1. ledna 2003 se ustanovení stanovená v odst. 1 písm. b), v odstavcích 2, 4, 5 a v poslední větě odstavce 8 použijí na všechna hospodářství nově postavená nebo rekonstruovaná a/nebo uvedená poprvé do provozu po uvedeném datu. Od 1. ledna 2013 se tato ustanovení použijí na všechna hospodářství.</p>	<p>a) dostávat potravu, která je vhodná pro jejich stáří, druh a která je podávána v dostatečném množství, aby uspokojovala jejich potřeby. Všechna hospodářská zvířata musí mít přístup ke krmivu v intervalech vhodných pro jejich fyziologické potřeby,</p> <p>§ 12 c odst. (1)</p> <p>(1) Hospodářská zvířata musí být chována s ohledem na druh a věkovou kategorii nebo hmotnost a další specifické podmínky nároků na jejich ochranu a pohodu podle stanovených minimálních standardů.</p> <p>Vyhl. č. 191/2002 Sb., § 8</p> <p>a) Stavby pro hlavní druhy hospodářských zvířat, stavby pro chov většího počtu hlavních hospodářských zvířat a stavby pro intenzivní chov hospodářských zvířat musí, kromě požadavků na stavby pro hospodářská zvířata podle § 7, splňovat a) požadavky uvedené pro prasata v příloze č. 2. této vyhlášky,</p> <p>Vyhl. č. 191/2002 Sb., § 18 odst (2)</p> <p>(2) Stavby pro prasata, které existují ke dni účinnosti vyhlášky, musí nejpozději do konce prosince roku 2012 odpovídat požadavkům obsaženým v příloze č. 2 „Požadavky na stavby pro prasata“, část „2. Plochy podlah podle živé hmotnosti“, část „3. Plochy podlah a jejich členění podle velikosti skupiny“ část „4. Kotec pro skupinové ustájení prasníc a prasníček v období od 4 týdnů po zapuštění do 1 týdne před očekávaným oprašením“, část „5. Kotec pro kance“, část „7. Rozměry roštů u betonových roštových podlah pro skupinový chov prasat“, část „19. Úroveň hluku“ a část „20. Intenzita osvětlení stáje“.</p> <p>Vyhl. č. 191/2002 Sb., § 19 odst.(1)</p> <p>(1) Účinnost vyhlášky od 1. června 2002</p> <p>Není relevantní pro transpozici.</p>
<p>18. Směrnice Rady 98/58/ES ze dne 20. července 1998 o ochraně zvířat chovaných pro hospodářské účely (Úř. věst. č. L 221, 8. 8. 1998, s. 23)</p> <p>Gestor – ÚKOZ, Mgr. Spurná</p>	

<p>Zákon 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů Vyhláška č. 191/2002 Sb., o technických požadavcích na stavby pro zemědělství Vyhláška č. 296/2003 Sb., o zdraví zvířat a jeho ochraně, o přemísťování a přepravě zvířat a o oprávnění a odborné způsobilosti k výkonu některých odborných veterinárních činností Vyhláška č. 193/2004 Sb., o ochraně zvířat při přepravě</p>	<p>246/1992 ve znění 77/2004 § 12 odst. 1 Chovatel je povinen zajistit s ohledem na druh hospodářského zvířete, stupeň jeho vývoje, adaptaci a domestikaci, životní podmínky odpovídající fyziologickým a etologickým potřebám hospodářských zvířat tak, aby jim nebylo působeno utrpení a byla zajištěna jejich pohoda v souladu se získanými zkušenostmi a vědeckými poznatky. 208/2004 § 1 Hospodářská zvířata se chovají s ohledem na druh a hmotnostní kategorii a další specifické požadavky na jejich ochranu a pohodu podle minimálních standardů stanovených zákonem, mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána a v souladu s právem Evropských společenství⁷⁾.</p>
<p>Článek 4 Členské státy zajistí, aby podmínky, za nichž jsou zvířata (jiná než ryby, plazi nebo obojživelníci) chována, s přihlédnutím k jejich druhům, stupni vývoje, adaptaci a domestikaci a k jejich fyziologickým a etologickým potřebám v souladu s dosaženými zkušenostmi a vědeckými poznatky, odpovídaly ustanovením uvedeným v příloze.</p>	

Poznámky: